

10
1672, 5
39
19
AVSPICE DEO TRININO,
AUTORITATE ET INDULTU
Magnifici Nobilissimi & Amplissimi,
JCTORUM ORDINIS

IN
ILLUSTRI HAC LUDOVICIANA

50
JUS COMM
MUNIONIS

PROLICENTIA

Summos in Utroque JURE DOCTORATUS
Honores & Immunitates legitime conse-
quendi,

IN ACROATERIO JCTORVM
Solenni

DN. PROFESSORUM

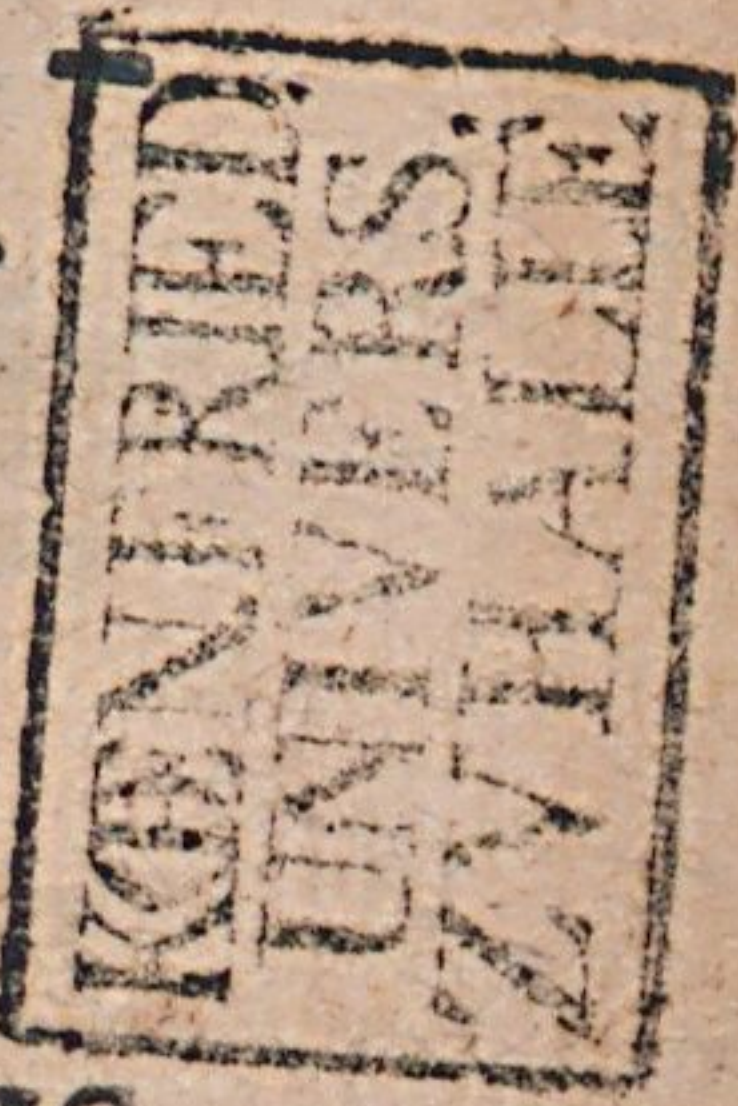
Examini sistit,

JOH. MICHAEL MELCHIOR,
Marburgò - Hassus

Ad diem 25. Julii H. C.

GISSAE HASSORVM.

Typis FRIDERIGI KARGERI, Anno M. DC, LXXII.

ANSPICE DEO FRANKO
AUCTORITATE ET INDULTU

Magnifico Nobilissimo & Amplissimo

CTORUM ORDINIS

ILLUSTRI HAC LIBOVIGIANA

JUS COM

MUNITIONIS

PROLIGENTIA

Summos in Urbe JURE DOCTORATUS

Honores & Immunitates legitime conse

IN AGRORIIS ICTORVM

Solemn

DN. PROFESSORUM

Examinati sunt

IOH. MICHAEL MELCHIOR

Magistro - Juris

Na. die 27. Julii 17 C

GILLES HALLORUM

AD ALEXANDRII KARGERI, Anno M. DC. LXXII.

B. C. D.

PROPAEDIA.

Eculum veteris ævi Scriptores olim aureum tradidisse Macrobius 1. Saturn. c. 1. testatur, Romanos sacram Saturni ædem Ærarium voluisse Justinus l. 43. c. 1. prodit, quod tempore, quô is incoluit Italiam, in finibus ejus nullum fuisset furtum commissum, aut quia sub ipso nihil erat cujusque privatum.

Nec signare solum aut partiri limine campum fas erat, in medio querebant.

Idcirco communis apud eum locabatur pecunia, sub quo cunctis universa fuissent communia, nequè servierit sub illo quisquam, neq; privatæ quicquam rei habuerit, sed omnibus indivisa omnia, velut unum cunctis patrimonium, essent, quô argumentô illius ævi status, Poëtarum commentis alibi ætate aureâ, alibi Saturni aut Justitiæ Regnô, quô nec jurgia ulla, quæ flagitiorum causam, nec defectus, qui inopiæ speciem præberet, adumbratus cernitur.

§. I. Verùm enim verò utcunq; initio Status Romani seu Italiæ Saturniæ subsequentiūq; Regum tempore cùm circa ærarium, quod publicum variumque, fuit. Livio *in bell. pun. 2. de sanct. arar.* teste, tum circa quascunq; res alias, quæ in commercio hominum esse

A possunt

2
possunt, communio aliqua facile agnosci potuerit, ut
pote quam hodiernum in Civili hominum consortio pro
unius alteriusve Reip. Magistratus aut certæ societatis
determinatione circa quorundam bonorum communi-
um jus servari videmus Hug. de Roy. Synret. Phil. Theol.
Ipr. l. 2. tit. 6. n. 3. Pfussend. Elem. Ipr. un. l. 1. def. 5. n. 15. attam-
en simplicem & absolutam rerum communionem qui
defendere atq; confirmare ausint, divinæ quidem verita-
tis judiciò rectæque rei Civiles normâ egregiè falluntur,
cùm interdicti divini de *non faciendo furto*, quod absquè
præsuppositâ bonorum proprietate concipi nequit,
tum supremæ Reip. legis, quæ salus populi esto, protus
immemores, per text. in Mosaici Juris Corpor. *Exod. c.*
20. v. 15. & Cic. de Rep. l. 5. & 3. de leg.

§. II. Perfectissimam equidem in statu innocentia
integritatisquè rerum omnium obfuturam nobis fuisse
communionem, tanquam integerrimi affectus unionis-
què in ita perfecta notam, cum rerum proprietate im-
perfectionem arguat, huic felicitati contrariam, facile
cum Doctiss. Viris largimur. Verùm immutatâ pri-
mævâ illâ rerum facie, non potuit aliter, quin crescen-
te hominum malitiâ, insitisque naturæ cupiditatibus il-
licitis rerum distincta enascerentur dominia, vacua oc-
cupantibus cederent fierentquè propria, *l. 1. ff. de A. R. D.*
l. 1. §. 1. ff. de A. R. P. §. 2. l. de I. N. I. & C. l. 5. ff. d. l. & l. c. jus
naturale dist. 1. Hahn. de jur. rer. c. 2. concl. 12. n. 1. & hoc vel
ab ipso Numinis summi præstituto, quo dividebat Altissim^{us}
Gentes, separabat filios Adæ, constituit terminos popu-
lorum &c. in Cant. Mos. Deut. 32. v. 8. decimas aliaq; bona
Sacerdotibus, Levitis, pauperibus assignabat, restitutio-
nes, cõpensationesq; fieri mandabat, ceu hoc passim te-
stantur Lib. Mos. Vel à libera hominum constitutione, pro-

ut Noachus totius terrarum Orbis heres à summâ po-
testate institutus ejusdem dominium per partes filiis di-
stribuisse fertur, ap. Epiphani, in *Ancorato* & plura ejus
rei exempla circumferuntur in sacra Abrahæ Historia
vetustissima *Gen. c. 12. 14. 20. 23.*

§. III. Quò ipsò tamen *Civilis rerum Communio*
ac inde enascentia *Condominia* minimum confunduntur,
verùm cum haut rarò æqualis juris radicatione, quando-
que poscente subjecti qualitate, ejusmodi constituentur,
quæ tantis simul involuta jacent difficultatum spinis, ut
vix quisquam ex ejus labyrintho se prorsus extricare, o-
mnesq; controversiarum nodos, qui subinde non tam
rationibus & argumentis, quàm bombardis, gladiis &
hastis inter potentissimos etiam sæpiùs hucusque disso-
luti fuerunt, modò solidò vix evolvere valeat, delecti
argumenti rationem pro qualicunque genii ingeniique
captu faciliori nunc tractatione prosequi, quæque idcir-
ca res juraque inde nata sparsim LL. nostrarum san-
ctione vel usu passim firmatis tradita sunt, eâ quâ decet,
brevitate, in *Dissertationis hujus examen* computare pla-
cebit, quod institutum aggredior eò confidentius, quò
convenientius facio initiù in SS. Triunius DEI nomine,
arg. Nov. 6. cujus cum implorato auxilio, uti *Dissertatio*
hæc cœpta, ita cum eodem proposita esto illius.

Th. I.

EXpressimus autem thema nostrum terminò tantùm unò,
compositò tamen seu κατά συμπλοκὴν dictò, siquidem
Communions Jus è binis conflatum vocabulis, quorum
utrumq; tum intra tum extra compositionem integram
suam eamque discretam & peculiarem retinet significationem,
ut adeò consuetæ, attamen minus necessariæ commodiori ta-
men ac frequentiori tractandi rationi inhærere si velimus, ante
omnia quodvis è duobus Juris Communions nominibus seor-

A 2

sim ex-

4
sim expendere opera videatur pretium. Verum neglecta prioris
Juris vocabuli ὀνομαστολογία, quæ variorum ad amussim explevit
paginas, C. I. A. iii. de I. & lib. 5. Wesemb. παρατ. cod. Posterioris
Communio definitionem nominalem investigabimus, quæ
constituitur tum per Etymologiam, Homonymiam, tum Syno-
nymiam.

Etymolo-
gia.

Etymon nominis hujus cum primis à suo adjectivo *Com-
munis* petendum, à quo substantivum illud proximè descendit.
Resolvitur verò *Communis* in præpositionem inseparabilem *Com*
idem in compositione ac *Cum*, & *Simul* notante, & literam ulti-
mam, n. quoties consonantem vel alias quasdam paucas attingit,
euphoniæ gratiâ pariter in *m*. mutante, Dillher. in appar. philol.
Just. Lips. l. 1. c. 2. p. 161. & vocabulum *Munis*, quod hodiernum vel
Munificum & *Officiosum*, qui munera & munia lubens præstat,
germ. gutthätig/dienstwillig. *Munis* siquidem à muneribus suam
ducit Originem, quanquam veteribus, *Nonio Marcello Gramma-
tico* teste, *Munes* dicerentur non à largitione, quæ ignota erat,
sed Consentientes ad ea, quæ amici velint. Vel nonnunquam idem
quod *Communis* notat, velut l. 8. §. 1. ff. de publ. & vect. ibi: Sed si
unus ex pluribus heredibus rem munem causa vectigalis subripiat,
portiones cæteris non auferuntur. Gothofr. in not. ad. d. l. Simplex
autem *Munio* vel *Munitas*, quod sciam, usû non probatur. Aliàs
Communis notatio in genere nulla alia videtur, quàm plurium
circa unum idemq; convenientia & æqualis participatio, germ.
Was gemein oder vielen zuständig ist. Mart. Lex. Philolog. voc.
Communio Bechman. de Origin. lat. ling. p. 525. *Communio* igitur
è nativâ suâ significatione quamlibet conjunctam munium i. e.
munerum ac officiorum vel jurium unionem, unitatemvè signi-
ficat. Gerh. Joann. Voss. Etymolog. ling. latin. voc. *Munus*.

Th. II.

Synoni-
mia.

Hanc *Justus Papinianus* Consortium, l. 52. §. 8. ff. pro Soc.
& in l. 96. §. 3. ff. de solut. Consortionem vocat, inde Consortes
dicuntur, qui ejusdem sortis & fortunæ sunt, l. 1. ff. de R. N. l. ult.
C. de ser. v. fug. l. un. C. si liberal. imper. soc. l. 31. ff. de excus. tur. Vocat-
tur etiam promiscue Societas, l. 53. l. 67. ff. pro soc. vulgò *Wascho-
pey* Struy. S. l. C. pro Soc. ab. 19. Vel quasi Societas, incidens & ac-
cidenta-

5
cidentalibus, quanquam improprie & invicem differant, ut genus analogum à suo analogato. Communio enim principaliter & in strictiori significato rerum est, ac plerumque sine contractu contingit, societas autem personarum, & contractu perficitur, l. 1. ff. Comm. div. l. 26. §. 16. ff. fam. exerc. l. 34. ff. de S. R. P. l. 2. ff. pro Soc. Nic. Vigel. Meth. ad ff. part. 5. l. 44. c. 11. Wesemb. π. pro Soc. n. 1. Nonnunquam Communicatio dicitur, l. 1. §. 14. ff. de tut. & rat. distrab. C. l. A. ff. pro Soc. ib. 2. item Condominium, Klock. tom. 1. conf. 13. n. 57. Mod. Pistor. p. 2. q. 81. n. 5. Speidel. spec. var. obs. jur. verb. Gemeine oder gesambte Herrschafft. Simultanea possessio, Klock. tom. 3. conf. 124. n. 112. Compossessio, Cothm. vol. 1. resp. 1. n. 33. Fraternitas, Carpz. l. 5. tit. 3. resp. 22. n. 5. Sic Killinger Gaberbinatus nihil aliud quam Communiones nuncupat, in tr. de super vulgat. disc. 5. m. 3. germanicè etne Gemeinshafft/gemeiner gerechtesam/gemein Engenshumb oder Besihung. Wehn. pr. Obs. voc. Banerben cap. 4 Klock. tom. 1. conf. 13. n. 61. græcè κοινο-
νία J. Polluc. l. 9. onom. C. Harmenopul. l. 3. c. 10. & 11.

Th. III.

Non attentâ, quæ extrajuris nostri sphaeram varia notari, Homonymia.
aliaque in Theologico, alia item in Philosophico sensu concipi solet, acceptione, ea vel impropria & verbalis occurrit, quemadmodum Communio juris vel jus commune dicitur, quod omnes ligat, inde commune præceptum fuit, l. 1. ff. de LL quo nomine κατ' ἐξουσίαν Jus nostrum Romanum, latè autem Gentium Jus, quasi lex communis in publico Mundi & naturalibus tabulis scripta, insignitur, Tertull. lib. de coron. c. 11. Aristoteli κοινὸν νόμον indigitatur, quod Imp. Severus & Antoninus sibi cum aliis commune, §. ult. 7. quib. mod. test. infirm. Theodosius & Valentinianus Imp. dignam Majestate regnantis vocem esse, legibus se alligatum profiteri, l. 4. C. de LL. & Justinianus Imperator è Pauli sententia, l. 23. ff. de leg. 2. salvâ tamen Majestatis præeminentiâ, dixerunt. Simili ratione Jus publicum respectu singularis Commune perhibetur, l. 21. l. 26. l. 35. ff. de milit. test. l. 8. ff. de cond. & demonstr. l. 7. ff. de injust. rupt. & res Communis alio nomine pro Publica habetur, l. 3. ff. ne quid in loc. publ. Zoel. Comm. ad ff. de R. D. Alth. de caol. l. 1. c. 21. n. 23. Arnis. de jur. Maj. l. 3. c. 3.

A 3

n. 2. Alio

72. Alio sensu verba Institutionis testamentaria communia
 sunt, *Wes. π. de hered. inst. n. 6. Card. Tusch. concl. pr. 88. voc. verba*
Bart. in l. 15. ff. de vulg. & pup. subst. n. 46. & seqq. aliter etiam Com-
 munitio Universitas seu Communitas dicitur, quia pro Rep. ac-
 cipitur, *l. 37. ff. de iudic. l. 5. ff. de vi publ. l. 1. ff. de appell. vel pro cor-*
poris Universitatis & Collegii, l. 1. §. 1. ff. quod cuiusc. un. nom. ali-
ter Auditorium Commune, in quo sacri palatii Proceres lites
dirimebant, l. 37. C. de appell. aliter Commune placitum, l. 27. C. de
pign. & hypoth. Communis loquendi usus, l. 158. ff. de V. S. l. 7. §. 2.
ff. de suppell. leg. Communis Opinio & fama, l. 6. C. de re iud. Præ-
sumptio, l. 9. §. 8. ff. si cert. pet. Syndicus communis, l. 1. §. 1. ff. quod
cuiusc. un. Ita Communis haut rarò pro vulgari accipi solet, qui
 tanta ingenii vi non pollet, quin non inferiorum speculatione
 tantum acquiescat, & in flexuosis iurium mæandris superiorum
 autoritate pro Duce utatur, *Wehn. obs. pr. voc. Gemein.* Sic Com-
 munitio quandoque Causaliter pro quasi Contractu accipitur § 3.
l. de obl. que ex quas. contr. Vel Formaliter, pro modo constituen-
dæ communionis, d. §. 3. l. eod. l. 2. ff. comm. div. l. 31. ff. pro soc. Zas.
de rer. div. n. 30. & de comm. div. act. n. 40. tum Materialiter; pro
diversitate Objectorum, t. t. 7. de R. D. & ff. eod. item l. 1. l. 3. l. 8. ff.
de A. R. D.; quorum quædam proprietatis omnino nescia pro-
miscuum omnibus usum præstant & propriis simpliciter oppo-
nuntur, quædam verò inter plures consortiò quòdam aut con-
sensu collata, in communem proprietatem cedunt, arg. l. 46. ff. de
R. N. Castrens. ad l. 5. ff. de l. & l. tum Effectivè, pro jure ex ob-
veniente communionem resultante, l. 11. ff. l. 2. & passim C. comm.
div. Bacch. ad l. de obl. que ex quas. contr. §. 3. quas posteriores ac-
 ceptiones tanquam proprias, quæque usu magis invaluerunt, hic
 notamus.

Th. IV.

Definitio.

E quibus puto facilè constabit, quam diversa definiti, quo-
 ad nomina hætenus explicati, consideratio notanda, quamque
 varia ejusdem definitio efformari possit. Cæteris omnibus mis-
 sis in sequentem modum figurari licet: *Quod Communio sit quasi*
Contractus, bona fidei, in quo is, qui rem mobilem vel immobilem
absque societate communem habet, alteri vel ad rei divisionem vel
 ad per-

ad personales quasdam prestationes obligatur, §. 3. l. de Obl. qua ex
 quasi contr. Breder. & Vinn. ad dict. §. & ad §. 5. l. de off. jud. l. 32. ff.
 pro soc. l. 25. §. 16. ff. fam. exerc. l. 1. ff. Comm. div. C. l. A. ad eund. l. b. 2.
 §. 10. Genus, quod æquivocum deprehenditur, constituit;
 quasi Contractus, vocula quasi non in cujusdam Imperfectionis
 sensu, verum in proprietatis captâ, cujus usus eo modo, quo hic,
 in juris libris ab Jctis vix usurpatus reperitur, verum obligatio-
 nes quæ ex contractibus aut delictis veris non proficiscentes,
 propter similitudinem quasi ex contractu nasci dicuntur, quo fi-
 ne, in latissima contractus acceptione, pro quolibet facto unde
 obligatio descendit, eodem nomine comprehenduntur l. 20. ff. de
 jud. l. 8. C. de presor. 30. vel 40. ann. gloss. in v. ult. verb. seu Contra-
 ctus & ibi Panorm. x. de for. compet. & dispositio in statutis ac legib.
 municipalibus de contractibus loquens hos ite quasi Contractus
 complectitur, modò eadem ratio utrobique valere & procedere
 debere militet, arg. l. 2. §. 4. l. 36. §. ult. ff. de jud. Tiraquell. de LL.
 Connubial. gl. 5. n. 127. & seqq. Mart. digest. noviss. tom. 3. tit. Contra-
 ctus c. 10. Matth. Stephan. dial. jur. lib. 2. loc. 100. quantumvis di-
 spar eorundem ratio dupondium quemvis vix lateat & differen-
 tia à sola causa vel synallagmate absque vel cum expressa conven-
 tione, nomine item ac formâ peculiari à jure inditâ, de prompta
 consistat. *Hahn. Obs. ad Wes. de pact. n. 2.* 2. *Bona fidei,*
 substantiale siquidem Contractibus, bonæ fidei aut stricti ju-
 ris esse, per text. §. 28. l. de act. l. 4. §. 2. l. 14. §. 1. ff. Comm. div. Zas.
 ad dict. §. 28. n. 2. & ad tit. Comm. div. n. 40.

§. II. Objectum sunt res non tantum mobiles & immo-
 biles, l. 3. l. 4. l. 7. ff. Comm. div. verum etiam incorporales, ex quo
 enim res aptitudine patrimoniales non saltem secundum corpus
 ipsum in plurimum proprietatem abeunt, verum etiam secundum
 alias atque alias rationes, quibus de super modus statuitur, alia id-
 circo proprietatis corporis, alia juris in corpore, communis ena-
 scitur. l. 1. de reb. corp. & incorp. l. 19. §. fin. ff. Comm. div. Oldend.
 class. 4. act. 22. in præf. n. 1.

§. III. Differentia specifica consistit in consensu, quod se-
 absque affectione contrahendi in communionem inciderint, ex
 quo à societate differt, l. 31. l. 32. l. 65. §. 13. ff. pro soc. quæ expressam
 vel taci-

vel tacitam conventionem animumque contrahendi deposcit,
pr. 7. de obl. qua ex consens. §. 5. l. de soc. l. 2. pr. §. 1. ff. de O. & A. l. 4.
pr. C. eod. nec præter animum cœundæ societatis contrahitur, sed
tum demum, cum tractatu habito id actum est inter contrahen-
tes, ut sit societas, l. 37. l. 44. l. 52. §. 3. ff. pro soc. l. 3.
 §. IV. Reliqua verba effectum designant, qui est obligatio
 per quam à communione vel separatione aut divisione recedi-
 tur, vel eâ durante, præstationes invicem debitæ exolvuntur, *l. 3.*
l. 4. l. 28. l. 30. ff. Comm. div. l. 4. C. eod. l. 12. C. si cert. per. nemo si-
quidem invitus in communione detinendus, l. 5. C. comm. div.
l. 26. §. 4. ff. de cond. indeb. licet 1. per centum, imò si possibile foret,
mille annos in eâ steterit, Dd. in l. fin. C. de ann. except. Sim. Pistor.
cons. 5. q. 3. Cyn. & Bart. d. l. §. C. comm. div. aut 2. inter Condomi-
nos placitum, l. 14. §. 2. ff. Comm. div. ibique Bart. n. 1. pactumque
hoc juramentò vallatum fuerit, Alex. de Imol. vol. 2. cons. 18. Ce-
phal. cons. 44. n. 23. Rol. à Vall. cons. 84. n. 2. ea quippe ejusdem in-
terpretatio constituenda, quominus L. L. dispositio convellatur,
& juramenta temeritatis notâ suggillantur, arg. l. 5. C. de LL. quæ
actûs naturam seu contractus, cui accommodata, non immu-
tant, verùm juxta eam regulanda, Barbof. l. 9. c. 92. ax. 37. quam e-
mergente novo causæ statu ad dissolvendum paciscentes si com-
mutaverint, ex accidentis hujus interpellatione detineri neque-
unt, arg. l. 178. ff. de R. l. cap. accessorium de reg. jur. in 6. quàm am-
bulatoria illorum voluntate hic quasi contractus innitatur, arg.
§. 4. 7. de Soc. l. 70. ff. eod. l. fin. C. de non num. pecun. l. fin. ff. qui satisd.
cog. & absurdissimum reputetur, juramentum pro utilitate inter-
positum, in actus pernitiem detorquere, l. 6. C. de LL. Reink. d. d.
R. S. & E. l. 1. cl. 3. c. 9. n. 71. 74. 75. nulla siquidem juris obligatio
dicenda, cujus observantia peccatum nutrit, turpitudinem conti-
net, nexumque contra legem, perpetuam prohibitionis causam
ferentem, involvit, l. 38. ff. l. 6. C. de pact. cap. 16. §. fin. x. de for. com-
pet. c. 4. & 5. caus. 22. q. 4. c. 18. 25. 26. x. de jurejur. Vel 3. Testator
etiam, ut in communione perpetuâ manerent, heredibus injun-
xerit, Schurff. cent. 2. cons. 37. n. 14. Henn. Goeden cons. 19. n. 10.
Tusc. lit. C. concl. pr. 539. n. 4. & lit. D. concl. 582. n. 1. quod enim
per contractum fieri nequit, l. 14. §. 2. ff. Comm. div. multominus
 per

per quasi Contractum, unde obligatio hæc descendit, l. 5. §. 2. ff. de
O. & A. licet quoad certum tempus possit, l. 14. ff. pro Soc. Jul.
Clar. S. Testam. q. 67. n. 2. Bald. cons. 72. in pr. & fin. l. 2. Gail. 2. O.
139. n. 17. & hæc de definitione Reali, sequitur nunc Divisio.

Th. V.

Ex generali rerum idea Communionem discernimus in Divisio.
Naturalem seu Juris Gentium & Civilem. Illam ejusmodi con-
stituiamus, quæ omnibus hominibus à Deo insita, ut naturali li-
bertate rebus, quæ naturâ nullius seu ad occupandum omnibus
expositæ sunt, utantur, arg. l. 2. ff. de R. D. §. 1. l. cod. l. 14 ff. de A. R. D.
Civilis versatur, circa res ad civitatem pertinentes, estque vel Pu-
blica vel Privata. Publica unô modô constituitur per Imperan-
tes, vel in rebus & juribus ecclesiasticis, puta, episcopatus, patro-
natus jure &c. vel temporalibus, quæ sunt imperii & jurisdictio-
nis vel regalium, cæterorumque jurium, reddituum atque bono-
rum omniû, quæ Imperantibus communium. Vel Parentes, in re-
bus ad universitatem & corpus pertinentibus, l. 1. §. 1. ff. quod cu-
jusc. un. nom. §. 6. l. de R. D. l. 4. C. de oper. publ. ibique Cujac. in w.
l. 15. l. 17. ff. de V. S. Wissenb. exerc. ad ff. disp. 41. th. 5. Perez. prælect.
Cod. de jur. Reip. n. 4. Privata, hominum ut singulorum, & ob-
tingit vel circa res universales, arg. §. 3. l. de obl. qua quas. ex contr.
l. 208. de V. S. Cuj. ad Afr. tr. 4. circ. fin. vel singulares, §. 27. §. 28. §. 31.
Inst. de rer. divis. Alth. dicaol. l. 1. c. 94. n. 20. 21. Alia, quæ vel cum
tractatu habitô, qualis est Societas, vel sine eô, quam modo præ-
cedenti thesi descripsimus, instituitur, l. 2. l. 3. ff. Comm. div. l. 31.
l. 32. ff. pro soc. Alia item ab intestato vel testato provenit, §. 3. l. de
obl. qua ex quas. contr. de quibus singulis infra pleniori disquisi-
tioni dabitur occasio.

Th. VI.

Præmissâ generaliori & philologicâ tractatione, in specia-
liorem & logicam descendimus, quæ tum in Consentaneorum, tum
Dissentaneorum doctrinâ consistit. Illam occupant Causa-
rum evolutiones, quæ partim ipsius rei naturam ingrediuntur &
Intrinsicæ vocantur, partim circa eam versantur & Extrinsicæ di-
cuntur, quarum prima Efficiens hic & quidem Remota, tum jus
Naturale seu Gentium, tum jus Civile constituitur, sicubi mundi
primor-

Causa Effi-
ciens Re-
mota.

B

primor-

primordio res omnes vacuæ, divinumque Numen protoplastis nostris benedicendo hunc in modum dixisset: *Replete terram & subijcite eam vobis & dominamini piscibus maris & volatilibus cœli, universisque animantibus, quæ moventur super terram*, Gen. 1. v. 28. 29. 30. ac post diluvium in ejusdem & generis humani re-
 stauracione Noachum cum filiis pro indiviso κατὰ θεῖον χορισμὸν dominos constituisse, Gen. 9. v. 1. 2. 3. haut iniquè originationem aliquam exinde, *negative* tamen, derivare licet, quatenus nempe communionem *absolute*, *determinate* ac *directe* nec præcipit nec prohibet, toties verò eandem fieri permittit, quoties possibilis, necessaria ac utilis hominibus ex connaturali potestate in civili consortio videtur, Rivet. *pral. in cap. 20. Exod. p. 271.* non autem, quod sub orbis infantia primævô què rerum statu huic illivè individo discretum & proprium nihil fuerit, cunctorumquè hominum una & individua possessio extiterit, à qua distractis in plures familias hominibus, suadente consociationis humanæ utilitate, pro naturalium rerum ratione, Causarum Civilium varietate, circumstantiarum exigentiâ, ac demum pro Societatis humanæ necessitudine, ac utilitatis publicæ privatæquè consideratione, ex jure cujusquè Gentis proprio Civili, seu domestico, vel occupando, vel dividendo diversimode partim fuerit discessum, atque è naturali possessione dominia rerum cœperint, l. 1. §. 1. ff. de A. R. P. l. 3. ff. de A. R. D. c. *jus naturale dist. 1.* Strauch. *de Imper. mar. th. 4. & seqq.* Alexand. Irwin. *diasc. de jur. regn. cap. 2.*

Propinqua.

§. I. Cernitur verò bonis communibus utendi facultas ad Causam Propinquam & hujus loci ut deveniamus, in consensu ex utraq; parte interveniète tacito vel ficto, §. 3. *f. de obl. qua. quas. ex contr. se exerente*, quoties illi, qui v. c. ex testamento simultaneum succedendi jus habent & heredes fore cupiunt, à lege in communionem ultro consensisse præsumuntur, adeoq; invicem magis in se incidisse, quàm ut consensu conjuncti videantur, quâ ratione res præter hereditatem communis hunc quasi contractum inducit, vel eum potius causatur, quando fortè fortuna pluribus fit communis, illorumque quivis eam habere gestit, Sich. *ad rubr. C. comm. div. n. 4.* Azon *C. d. t. n. 4. & 14.* Perez. *cod. n. 3.*

Proxima.

§. II. Causam efficientem Proximam, immediatè in causa-

tum

tum influentem, Voluntatem ejus notamus, qui communionem suscipit, sive voluntariè sive involuntariè in eandem incidat, eundem coacta voluntas, voluntas prædicatur, l. 21. §. 5. ff. quod met. caus. Tusc. concl. pr. 280. lit. V.

Th. VII.

Cùm autem pr. th. Causas in Externas & Internas distraxerimus, alterâ Externarum expositâ, ad Internas progredimur, in quarum scrutinio primùm Materialis se offert, ex qua nimirum res est, vel circa quam aut in qua versatur. Cujus pensum antequam accuremus, obiter ostendendum, entia moralia seu juridica nullam materiam propriè dictam, è qua coalescunt, agnoscere & si qua illis attribuat, analogicam saltem aut non materiam esse, sed Objectum, sicut ex collectione non infeliciter colligunt Philosophi accuratiores. Dupliciter verò hæc Causa desinit in Subjectivam & Objectivam. Priorem personæ supplet, quarum hîc loci, quòd communio permissorum generi subscribatur & à quolibet nisi prohibito sustineri possit, arg. l. 5. C. de O. & A. aliquò societatis fœdere junctas saltem adducamus. Mitigatâ igitur ac correctâ antiqui juris duritie per text. §. 1. Inst. per quas person. quâ sine ulla distinctione cuncta, solò Castrensi peculiò exceptò, liberi parentibus acquirebant, d. §. 1. l. 79. ff. de acquir. vel om. her. nec pater filio obligari poterat, l. 38. ff. de condict. indeb. Menoch. de A. l. 1. 2. cas. 126. Peregrin. decis. 25. justior circa natorum bona proprietatis ratio observari cepit, ne quod laboribus suis vel fortunâ prosperâ liberis accesserit, ad alium perveniendo, luctuosum eis procedat, hinc patrem inter & filium bonorum communio sustineri potest, modò filius Castrensia bona habuerit, aliquidvè de suo communicasset vel operatus fuisset, secus si, quod in communiōe positum, à patre transcripserit, Tusc. concl. pr. 286. n. 52. lit. S. quare filius industrius cum paterna pecunia quando negotiatur, quæ divisio lucri inter patrem & filium instituenda, pro casuum varietate discernendum, aut enim cum paterna pecunia negotiatus ipsius patris nomine & tunc lucrum, ut verè profectitium, patri cedit in totum, aut non apparet, cujus nomine negotiatum fuerit & lucrum pro ratâ partiendum inter patrem & filium. Vel filius principaliter suò nomine suòque pe-

Subjectiva.

riculò tractavit, omnia, & tunc sibi non patri acquirit, l. 10. ff. de
R. 7. Tusc. concl. 417. n. 11. lit. C.

§. I. Legitimæ prætextu inter parentes & liberos commu-
nio non magis quàm cœterorum bonorum ratione intelligitur,
quorum vivò etiam patre filius olim suitatis jure, hodiè verò
è sanguinis potentiâ, §. 3. l. de hered. quæ ab intest. def. ibique Pac.
Gomes. 1. var. res. 1. n. 5 dominus καὶ ἐκ πιδεα vocatur, l. 11. ff. de lib.
& post. §. 2. l. de hered. qual. & differ. Mynf 4. O. per tot. præmaturè
liquidem quæstio viventi, de cujus bonis debetur quarta, move-
tur, l. 1. §. 21. ff. de collat. bon. l. 2. §. 3. ff. de his quæ ut indign. l. 6. C. de
inoff. test. Stephan. Gratian. discept. for. 247. n. 59. Don. Garf. Ma-
strill. dec. 165. n. 12. Filia verò vel mulier, quæ secundum matrimo-
nii leges focum & larem separatim fovet ac mariti domicilium
secuta, ratione legitimæ nondum exolutæ, à Communionè bo-
norum cum fratre non videtur recessisse, Ant. Fab. Cod. l. 7. l.
d. 15. n. 17. modò portionem, è patris hereditate ut Cohære-
di non minus de corpore hereditatis, quàm bonis mobilibus
vel pecuniâ tantum sibi debitam pro legitima indivisam retinue-
rit, l. 52. §. 6. ff. pro soc. l. 6. auth. novissima C. de inoff. testam. Marb.
cons. 29. n. 126. vol. 1. Bursat. l. 3. cons. 291. n. 80. Ant. Gabr. concl. de
legitima 3. l. 6. Peregrin. decis. 35. n. 11. non attentò idcirca paternò
judiciò, alterum heredem ex asse renuntiando sibi pecuniariò
legatò pro legitimæ jure prospiciente, cum tanquam in fraudem
legitimæ disponens, amplecti non compellatur, l. 32. l. 35. §. & ge-
neraliter C. de inoff. testam. Besold. cons. 197. n. 9. 38. 39. Honded.
consule. 66 n. 19. Peregrin. de fideicom. art. 39. n. 61.

§. II. Duo fratres, unius negotiationis lucra communican-
tes, illius tantum non alterius, consortes intelliguntur, Bursat.
cons. 298. n. 3. præsumptionem hanc actuum uniformitate adju-
vante, Mantie. de tac. & amb. conv. l. 6. r. 11. n. 30. cujus vigore fra-
trum alter ignorantibus ceteris fundum vel feudum aliquod, suo
& fratrum nomine è communi pecunia, emens, in socios consen-
sisse arbitratur, Finckelth. disp. feud. 6. th. 34. cum nullam dubi-
um, quin emptis communi nomine rebus animus in eundæ com-
munionis probetur, Bart. in l. Titium & Mevium §. altero
n. 6. ff. de admin. & peric. tut. l. 2. n. 4. ff. Comm. div. Boer. decis. 215.
n. 1. quem

n. 1. quem ex post facto si comminiscatur, sibi que è peculiari pecunia empta asserere velit, necessitatis ratio, id ipsum ostendere poscit, Masc. de prob. vol. 1. concl. 31. n. 43. 44. Bero. quest. 46. n. 4. 5. cuius præstatio eo facilior, communi ære parata se paratim si habere ceperit, l. 52. §. 6. ff. pro soc. Fab. Cod. l. 7. t. 1. d. 29. quæ ceteroquin comparanti fiunt propria, l. 4. C. comm. utr. iud. ubique Brunnem. l. 6. C. de R. V. l. 12. C. de jur. dot. l. 6. l. 8. (si quis alteri vel sibi. Carpz. fprud. for. p. 3. c. 15. d. 45. Socioque ad pecuniæ pro ratâ repetitionem actionem præstant personalem, Fab. Cod. d. l. Rom. conf. 3. cui in feudali quoque mercatu de bonis communibus ab alterutro, domino conditionem ignorante, facto locus datur, per text. 2. f. 12. Finckelth. disp. feud. 5. tb. 20.

§. III. Inter Virum & Uxorem nihilum dividui, nihil quod maritus aut femina proprium cuiusque dixisset, antiquissimâ Romuli lege commonstratur: *Mulier viro legitime iuncta fortunarum & sacrorum illi socia esto, ut domus ille dominus, ita hæc domina* Halicarn. hist. l. 2. Colum. præfat. ad l. 12. de rer. rust. quæ quidem licet non tam ad veram bonorum communicationem & lucrorum, quàm ad usum domesticum summamque durante matrimonio conjunctionem pertinere videatur, jure tamen civili bonorû communio inter conjuges haut aliter, quàm si nominatim de ea cautum fuerit, præsumenda, l. 51. ff. de don. int. vir. & ux. l. 6. C. eod. Chaffan. conf. Burg. rubr. 4. §. 2. n. 16. Fr. à Sousa in repetit. §. actionum l. de act. part. 4. art. 5. n. 25. Ant. Fab. C. tit. de probat. def. 41. prout duos præter textus in l. 32. §. 24. ff. de don. int. vir. & uxor. & l. 16. §. 3. ff. de alim. leg. ejusmodi ferè alius nullus mentionem facit, Hennel. de jur. dotalit. in mantiss. & mulieres regulariter curæ, custodiæ, ac domus conservacioni, rerumque familiarium præpositæ, non verò propriò quæstui & artificio, Heët. Capyc. Latro consulti. 44. constanteque matrimonio acquisita mariti industriâ parasse censentur, nisi de suo quæsitæ, probent, Tiraq. tom. 6. gl. donatione larg. n. 96. Masc. de prob. concl. 214. n. 10. vel pactis dotalibus aliud conventum, Carpz. lpr. forens. p. 3. c. 25. d. 13. & in tr. de jur. foem. sing. dec. ad. 1. pos. 3. aut consuetudo provincialis vel locorum diversitas diversum sentiant, Imol. l. ex diverso ff. sol. matrim. qualis non solum in plerisque Germaniæ

regionibus, veluti, Ducatu Wirtembergico, Joach. Wibel. *de contr. mulier. cap. 5. n. 127.* Marchionatu Brandenburgensi, Scheplitz *ad consuet. Brand. part. 3. tit. 2. & 3.* à quo tamen divortium facit Brunnem. *Comm. ad ff. L. Aquil. l. 27. n. 22. n. 23.* Frisiâ, Joann. à Sand. *decis. l. 2. tit. 5. dec. 1.* Locis, in quibus Lubecensium statuta vigent, Mæv. *ad jus Lubec. l. 1. tit. 5. art. 5.* Sed extra Germaniam item recepta, ita de Regnis Gallix, Castellæ & Lusitanix, Civitate item Tergestina testantur Tiraq. *de retrait. lign. §. 20. gl. un. n. 1. & 4.* Molin. *ad cons. Paris. §. 37. gl. verb. se marien. 1. & seq.* Did. Covarruv. *l. 3. var. resol. c. 19. n. 1. seqq.* Tusch. *ex. de jur. stat. imp. Rom. part. 1. membr. 6. n. 8.* quam propter divinæ & humanæ domus ac juris consortium *l. 4. C. de crim. expil. her. l. 1. l. 3. ff. de R. N. l. 1. ff. rem. am. l. 52. ff. de re jud. honestam, æquam & piam* laudat Cothm. *vol. 3. resp. 19. n. 50.* cujus indultu propter societatem non solum à dispositione juris tit. *C. ne ex pro mar.*, verum etiam tituli *ff. & C. ad SC. Vellejanum* recedi potest, quo junctim uxor de ære alieno, quantumvis à se solâ non contracto, teneatur, Sich. *ad rubr. C. d. t. ne ux. Brunnem. ad l. 1. & auth. sed omnino C. d. t. Gail. 2. O. 90. n. 1. Col. de proc. exec. p. 1. c. 3. n. 39. & decis. part. 1. dec. 31. Alin. prax. jud. §. 31. l. 43.*

§. IV. Inter eos, qui conjuncti sunt vel institutionis titulo, ut Coheredes, *l. 31. l. 34. ff. pro soc. l. 44. pr. ff. fam. ercisc. vel per modum legati, ut Collegatarii, l. 2. pr. ff. Comm. div. aut Donationis, ut Condonatarii, §. 3. l. de obl. qua ex quas. contr. l. 31. ff. pro soc. l. un. C. si liberal. imper. soc. communio intercedit, Schneidvv. *ad dict. tit. l. de obl. qua ex quas. §. 3. n. 1.* Nicol. Vigel. *meth. jur. part. 5. l. 44. cap. 12. n. 2.* item, quando aliâ ex justâ quadam causâ & titulo res plurium dominio cedit *l. 33. ff. pro soc. l. 1. C. comm. div. Perez. in C. d. t. n. 3. C. I. A. ff. eod. th. 8; Pac. Isagog. in ff. comm. div. n. 2.**

Objectiva.

Th. VIII.

Perlustratâ unâ causæ internæ specie, altera superest, cujus ambitus tam latè patet, ut non saltem diversos selectissimarum
juris

juris materiæ campos circumplectatur, verum & quicquid in
 uniuersa ferè juris sciagraphia existat, eò referri aptum. Hanc vel
 natura dei discernimus in Positivum Objectum, i.e., res ejusmo-
 di, quarum communio à singulis iniri potest, & entitatis ratio-
 ne, vel in Corporales vel Incorporales diducuntur, §. I. I. de reb.
 corp. & incorp. l. 1. ff. de R. D. l. 8. ff. de L. Rhod. quarum illæ rur-
 sum vel Mobiles, l. 93. ff. de V. S. l. 15. §. 2. ff. de re jud. & quidem in
 specie ac passivè tales, l. 77. ff. de leg. 3. l. 1. ff. de supell. leg. vel se Mo-
 uentes & per se animatæ, l. 1. §. 1. ff. de R. U. l. 1. pr. ff. de adl. edict.
 l. 30. C. de jur. dot. vel inanimatæ, l. 41. §. II. ff. d. leg. l. 12. §. 22. ff.
 de instr. leg. germanicè, Sahrnus. Wehn. obs. pr. voc. Sahrnd
 Haab/aut Immobiles dicuntur, l. 31. l. 115. & 198. ff. de V. S. quæ vel
 Naturæ tales, l. 4. l. 14. de R. V. l. 7. ff. de usufr. l. 1. ff. de condict. tritic.
 aut hominis facta, l. 44. ff. de R. V. vulgò was Erd und Magelfest
 ist. Col. p. 2. dec. 286. n. 32. vel jurisdictione cernuntur l. 7. C. de
 agric. & cens. l. 14. pr. C. de SS. eccl. Argent. cons. II. n. 66. vol. 2.
 Berl. p. 3. concl. 30. Incorporales, C. I. A. de R. D. l. 46. quæ mo-
 bilium, immobiliumvè numero non de se, verum per analogiam
 ex mente dicentis vel subjctâ materiâ derivatam, aggregantur,
 l. 15. §. 2. ff. de re jud. cujus interpretatione quoque actiones sub al-
 terutram specierum rediguntur, ejusvè naturam assumunt, Gail.
 2. O. II. n. 10.

§. I. κατὰ φύσιν & quidem simpliciter Objectum contem-
 plando Negativum prodit, illorum nempe, quæ prorsus homi-
 num commercio exempta, §. 7. I. de R. D. l. 6. §. 2. ff. eod. l. 21. C. de
 SS. eccl. quorum divini juris quædam & nullius in bonis dicun-
 tur, l. 1. ff. de R. D. ac vel verè & principaliter tales, v. c. Res sacra
 vel minus principaliter & propriè Ecclesiasticæ vocantur, ut fun-
 di, possessiones aliaque ad ministerium Deo servientium dicata.
 Quorum sacrandi & benedicendi ritus alii antiquitati placue-
 runt, quos refert Alex. ab Alex. 6. gen. dier. 14. Jac. Gutier. de jur.
 sacr. Alios novitas per usum amplexa est, quò in Principū & Ev-
 angelicorum statuum provinciis autoritate ejus, cui autocratia
 ac istius

ac istius vigore, per constitutionem autonomiam de anno 1555, Episcopale jus competit, eorumvè, qui ab his liturgiæ præpositi, Ecclesiæ ædificantur, restaurantur, aliaque parantur & Deo dicantur, Laur. Ohm. *de jur. Episc. concl.* 20. Syring. *de pac. relig. concl.* 13. Myng. *de super territ. concl.* 61. quorum solemnitas in sacrum dedicatio humanis nexibus alligare vetat, piisque usibus nuncupata secularisandi ayidos Ribaldos & Harpyias sacrilegii criminis arguunt, c. 3 c. 4 & 5. *caus.* 17. q. 4. Schurff. *conf.* 48. n. 6. *Cran. de pac. religios. part. 1. p.* 54. Carpz. *ad L. R. c. 3. s. 10.* ut graphica vulgi parœmia versetur, Pfaffen gut/rassen gut hat Adlers Federn/ eiserne Zähne/ frisset eines mit dem andern hinweg/ Klock. *conf.* 35. n. 104. 106.

§. II. E restrictivâ consideratione & secundum quid ad privativum Objectum deflectimus i. e. res, actu quidem communi-
one non fungentes, ejus tamen naturæ, ut certis modis utendo vel occupando in eandem transcribi possint, §. 1. §. 2. & 6. *l. de R. D. l. 4. §. 1. ff. eod. l. 51. ff. de contrah. empt. l. 3. ff. ne quid in loc. publ. l. 3. §. 1. ff. de annin. rer. ad civ. pertin.* quarum licet proprietas ob naturam vel innoxiam utilitatem in quibusdam difficilis aut supervacua, usus tamen cum acquirendi conditione cunctis animantibus patet, ut enim mare interiora terrarum alluens, *Internum*, in proprium jus diffluit, *l. un. C. de classic. ubi Bart. Brunnem.* ita vastus Oceanus, quoad occupatus non fuit aut occupatus licet fuerit, communis tamen usus ratione, in communiōe maximam partem perstitit, quod immensum & *externum* mare quin à populo aut Principe accolente sine cujus vis injuriâ in potestatem circumscribi, ejusque commoda publicis Imperii vel Regni bonis accenseri nequeant, ἀόριστον, quod prætendant, non movet, nec ea, quam causantur, omnimoda sufficientia, Ziegl. *in Not. ad Groc. de l. B. & P. l. 2. c. 2. §. 3.* Selden. *de mar. claus. l. 1. c. 20.* Quæ con-
naturalis homini in sublunaria potestas regulis privatæ acquisitioni positæ alligari solet, quando non cuivis in suo fundo molendinum alatum erigendi facultas, nisi redempto à Principe aëre vel aliâ concessione quavis potestate auctus sit, Klock. *de a-
rar. l. 2. c. 28. n. 3.* Gryphiand. *de insul. c. 11. n. 27.*

Th. IX.

Quandoquidem verò Objectum pluribus disciplinis commune per modum considerandi restringitur, ac cujusque proprium fit, eodem modò, jurisprudentia solum quæstionum forensium usum intendit, è quo Imperatorium diadema præter subditorum etiam religionis curâ decoratum, *Nov. Leon. 30. Imperatorem l. 10. ff. de j. & j.* maximam eorum se habere sollicitudinem, maximaque Dei inter homines dona: *Sacerdotium & Imperium* fateri commovit, *Nov. 67.* ut perinde ac Legum, Religionis custodia Majestatis juribus socianda veniat, *Lampad. diff. de rep. p. 1. c. 1. lb. 15.* Regiâ enim manu omnia gubernabantur, inque Romana Rep jus hoc sacratum Reges penes, summos illos Gentis Primores, & Imperatores, communes ἐπιστημονάρχες, solò sacrificandi exceptò ministeriò, fuisse, è *Livii histor. l. 1. & 15.* constat, & de Anio Rege *Virg. l. 3. aneid.* testatur,

Rex idem hominum Phœbique sacerdos.

Quam veteres Principi ita solennem decreverunt, ut plerique Sacerdotii & Regni munera conjunctim habuerint, *Suet. in Aug. c. 11.* eoque intuitu Imperatores Romani, quo augustiorem & sanctiorem Regiam Imperatoriamvè potestatem efficerent, Pontificis summi titulum sibi sumfere, usque ad Gratianum Imper. qui edictò propositò Pontificem Maximum se appellare vetuit, *c. 1. dist. 21. Zosim. l. 4.* Quod sacrum jus sequioribus demum seculis Archymistæ vel ambitionis æstu inflati vel lenitate & superstitionis Principum zelotypiâ adducti involarunt, ut ex uno capite biceps factum fuerit, eoque deductum, ut Choragus ille Romanus, non saltem Imperatores sibi succumbere voluerit, sed in alios quosvis Reges & Principes phætontà plane audacia dominatum ambierit, Quo usu tyranno Regni jura dilaniando Baculum Mosis cum Aaronis virga sibi averruncârunt Archiflamine, ut ensis in spiritualem & secularem discerptio irrepserit, illiusvè caput Pontifex, hujus Imperator datum fuerit, *c. 10. dist. 96.* quæ potestatis scissio jure Civili veteri, quo præter notionem vel audientiam Episcopis jurisdictio tributa non reperitur, *l. 8. C. de Episc. aud. Joach. Stephan. de jurisd. l. 4. c. 2.* incognita, in moderno Imperio consuetudine partim, Imperii partim consti-

C

tutioni.

Q. tutionibus altas egit radices, Obrecht. *de juris d. l. i. c. ii.* ut de se-
 culi more baculum Aaronis & Nimrodi gladium unâ regi manu
 & alterâ parte Clericos, Principes & Duces altera salutarî videam-
 us, Bernh. Zieritz. *de princ. int. ips. pot.* De qua sacratî & Civilis
 muneris mixturâ contradictionis ferra reciprocatur, *num Spi-*
ritualis hujus & secularis potestatis communio in uno eodemve
subjecto conglutinari possit? Quam ad sacrum juris textum si
 perstringamus, profanitatîs labe quadantenus affricari videtur,
Matth. 20. v. 25. Marc. 10. v. 42. Luc. 12. v. 14. Joh. 18. v. 36. 2. Tim.
2. v. 4. divina quippe Majestas sibi militantes humanis negotiis
 implicare vetat, & opprobriosum Clericis judicatur, secularibus
 se immiscere negotiis, *l. 17. l. 41. C. de Episc. & Cler.* Gerhard. loc.
 theol. tom. 6. loc. 26. *de ministr. eccles. pag. 177. n. 302. 303.* hinc feudi-
 sta: Desit esse miles seculi, qui factus est Christi, 2. f. 21. cum non
 benè conveniant nec sede morentur in unâ, Psalterium & Cytha-
 ra, crucifixus & summa potestas, Imperator & Pastor, Dominus
 & servus, *Lud. Imp. in Edict. publ. contr. Joann. 22. apud Aventin.*
l. 2. ann. Bojer. quibus utriusque generis potestatum nexus in Ev-
 angelicis Principibus præmonstratus minimè faciem præfert,
 quorum in personis nulla papocæsaria vel confusio committi-
 tur, verùm accersitô potestatis Ecclesiasticæ internæ & externæ
 discrimine, nihil officit, quin duplicem Secularis Principis & E-
 piscopi personam sustineant, illam enim, non hanc, Salvatoris
 mandatum coerces, Pauerm. *de juris d. l. 2. c. 9. n. 8.*

Th. X.

Q. Verùm enim verò cum lex ita scripta ac Imperiî Romani
 praxis in fidei articulum quasi transiverit, ejusvè oppugnantia
 Arnoldo Brixienti in mille Antistitum præsentia, tanquam hære-
 tico, combustionis pœnam acceleraverit, Lehm. *Chron. Spir. l. 5.*
c. 51. dignissimum discussione erit, jurisdictio ipsa cujus affectio-
 nis censenda, *Dividuumne vel individuorum numero, an adscri-*
benda? Quomodo apud singulos existimanda? Quaveratione con-
domini in exercitio concurrant? Et principio quidem ad dividuo-
 rum censum à quibusdam quare referatur, similitudo quam tri-
 buunt, cum usufructu intercedere suadet, hunc equidem divi-
 duum tradunt, *ex l. 5. ff. de usufr. l. i. §. 9. ff. ad L. Falc. l. 19. ff. de us.*
 & hab.

& hab. eadem affectione jurisdictionis etiam domini naturam tangere causantur, cujus instar fructus fundat, veluti, multas pecuniarias, alia item commoda inter condominos dividi solita, Schrad. de feud. 2. p. 9. s. 3. n. 12. Mod. Pistor. q. 86. n. 2. 3. ita quidem ut ipsius jurisdictionis usus alternis quandoque annis dividi invaluerit, more in vernacula *Wauschierung* vel *Wauscharung* notatô, Besold. thes. prolis. M. Springsfeld. de ap. c. 2. n. 10. Matth. Stephan. de jurisd. l. 1. c. 36. n. 8. nec insolens, species ejusdem divisas reperire, ut in uno eodemque loco quibusdam Crimina insigniora tantum, die *Hauptstrügen* / *hohe Wendel* / oder die *Fälle* / so an Hals und Bauch gehen / darumb man einen vom Leben zum Tod mag richten / vel alia etiam Crimina, als fließende Wunden / geringe Diebstahl &c. reliqua verò coercitioni communi sint relicta, ad consuetudinem judiciorum centumviralium diversos dominos concernentium, in quibus Crimina majora, quandoque à judicario centenæ & voigthejæ communiter puniuntur, leviorum verò, *Maleffs* und *Centfällen* / animadversio vel divisim vel pro indiviso illos spectat, Wehn. pr. Obs. voc. Zent / frass Gylm. tom. 1. symph. part. 1. tit. 3. v. 2. n. 15. Rosenth de feud. c. 6. concl. 85. n. 10. Unde plures sæpius in villa aliqua moderantur, die *Vogten* und *Dorffherzschafft* / vel universim auff der Gemeind zu Dorff und Feld / in singulis incolarum prædiis, vel separatim nur zu Dorff / aut quilibet sejunctim auff seinem Lehen oder Gasse / prout sine obstaculo jura in uno territorio superioritati connexa in altero divisa cernuntur, Crav. cons. 673. n. 15. Pruckman. de regal. ad rubr. quæ sint regal. cap. 5. n. 8. & nihil prohibet, certa quædam regalia penes quempiam residere, cui tamen universalis territorij iurisdictio non competit, ex innumeris exemplis, quæ dari ait Klock. tom. 1. cons. 29. n. 352. Quamobrem ex præscriptione vel speciali jure in proprio vel aliorum territorio & districtu unus habet superioritatem territorialem, die *Lands. Fürstliche hohe Obrigkeit* / alius jus conducendi per vias publicas, die *gleitliche Obrigkeit* / auff freyer Kaiserl. Heer- und Landstrass zu begleiten / alter jurisdictionem bassam & inferiorem vel voigtheicam, die *Vogten Erb und Niedergericht* / alius jurisdictionem forestalem, das *Forstrecht* / *Wildbahns Berechtigt* / *Wildfuhr* / *Meichsn.*

tom. 2. l. 2. d. 4. n. 20. & 27. & l. 3. d. 33. n. 33. & seqq. Knich. de jur. super. c. 4. n. 313. n. 471. & seqq. Ziegl. comm. concl. §. Landsass / n. 74. & seqq. quæ summarie consecantur: die Lands hohe / Gleits / Förstliche / Jagd / Genth / Ambts / Gerichts auch Lehns / Pflicht und Obrigkeit / quorum omnium accessoria prolixius pandit Leopold. de conc. j. d. i. q. 11. & 12. Quæ mixtura magnarum atque frequentissimarum contentionum quandoque fomes, dum quilibet sibi vigilandum ducit, nec raro adhuc obscurum, quid quantumcunque cuius juri sit attribuendum, nec rerum distractione saltem evacuetur, verum personarum simul fictam discretionem inducat, quò in uno individuo respectivè concurrant, die Huldigungs / Lehens / Ambts oder Dienstpflicht. Reink. de R. S. l. 1. c. 1. §. 4. n. 26. singulis in singulis naturam suam retinentibus, Everh. loc. leg. De tanquam sive respect. Surd. decis. 183. n. 42. Gylm. tom. 4. p. 1. vol. 30. n. 186. cum nihil moretur, hominem quorundam respectu immediatè imperio esse subiectum vel omninò liberum, aliorum verò intuitu Landsassium vel subditum, R. l. de anno 1548. §. wie wohl auch 66. §. nachdem auch 69. §. auch der Grafen von Tübingen / 71 & non pugnent, quempiam libertate gaudere respectu unius, & servitute premi, quoad alium, Myns. 2. resp. 16. n. 45. vel aliquem unius esse subditum & dominum alterius, Arum. vol. 2. disc. jur. publ. 26. v. 4. quemadmodum in vulgus enotuit, Imperatorem ipsum non duntaxat solenne ducere Camerae judicium experiri, ibiquè lite pulsari, non ut talis, sed alius Imperii Princeps, Buxtorff. ad A. B. c. 5. concl. 64. circ. fin. ibi: Wir Carl Römischer Kayser / entbieten dir Carl / Erzhertzogen zu Oesterreich / verum etiam Principes vicinos & Status superiores in quibusdam imperii Civitatibus ratione homagii, meri mixtique imperii, salvi conductus vel vectigalium & similium in totum vel in tantum jus aliquod ex præscriptione vel conventionione acquisivisse, extra quæ nihilo secius Civitates illæ liberâ Statuum prærogativâ cum integerrimo reliquorum regalium jure utuntur, Knipfch. de l. & P. C. l. 1. c. 3. n. 43 44. Gail. 2. O. 57. n. 7. Rul de Commiss. p. 2. l. 5. c. 4. n. 4. Jurisdictionis enim materia non minus hodiernis moribus, quàm jure Romano veteri, in pelago versatur, totque ejus species reperiuntur, ut non sine summa difficultate distinguat

distingui singulae queant, omnibus namque in Tribunalibus, omnibusque Principum aulis personant: die hohe Vogtenliche / Die-dergerichtliche / Landgerichtliche / Zent-Bräu-Forst- und gleitliche Obrigkeit / Ehehaffinne / die vier hohe Wende / Knich. *de jur. terr. c. 4. n. 21. 346. Carpz. resp. l. 1. r. 5. r. 49. n. 3* ut non sine sale ridiculosa apud Keller. *l. 2. de off. jurid. pol. cap. 12.* legatur protestatio: daß Er seinem gnadigen Herren alle Obrigkeit und Jurisdiction auff und unter der Erden / auch so viel noch fünffzig erdacht werden möchte / jetzt alsdann / und dann als jetzt per expressum vorbehalten haben wolle.

§. I. Verum enim verò ut appareat, quantà disceptantium libertate adducta consistant firmitate, ordine nunc ostendendum, longè minus præstare, quam quod intendunt & specioso apparatu minantur, caliginem autem ne offundant, ad Philosophiæ fontes obtutus nostri flectendi, decisionis rationem inde, quod omne incorporeum individuum, promentes, ad quam rationem jurisdictio connata, in jure & facto, rebus individuis, consistens, ut totum quantitativum considerari nequit, verum cuilibet in solidum decernenda, nec pro partibus intellectualibus dividua vocanda erit, tanquam nullam dividuitatem constituentibus, vel quod juris intellectu ejusmodi reputentur, per text. *l. 5. ff. de stip. serv. l. 5. §. fin. ff. Commod.* ubi res individua secundum quotitativas intellectus partes pluribus competens, nihilominus individua fertur, quæ individuitas ita comparata, ut Concreta non nisi integra & conjuncta profint, partiumvè intellectu vel corpore discretarum usum nullum præstent, Calvin. *lex. voc. Divid. & Individ.* cumque individuum & pro parte uti non posse, ex ipsius rei ratione, non hominum utentium intuitu, ponderandum dicitur, siquidem quoad effectum licet usus aliquis jurisdictionis pro parte utentium intuitu existat, nihilo tamen minus individuum intelligitur per se & una jurisdictio manet, cum pro parte explicari nec semi-jurisdictio dari possit, tota enim est in toto territorio & in qualibet ejus parte ac in angulo tota in singulum exercetur, Ciurb. *cons. 89. n. 5.* Hartm Hartmann. *tit. 1. O. 15.* Hinc prætensa ususfructus similitudo levi negotio diluitur, quam jurisdictio cum usu citius quam usufructu recipit, qui *usualiter*

non *habitualiter* dividuus per id, quod ejus exercitium in fructibus percipiendis potiorem partem persistat, quibus tanquam facile dividendis pro parte frui licet, à quo diversa sanè jurisdictionis indoles, cujus verus usus in jure dicundo occupatur, quem circa jurisdictionem communem ab alterutro condominorum seorsim ambire sociale jus oppugnat, nec cum effectu pro sua parte se junctim v. c. sententionare aliosque jurisdictionis actus celebrare largitur. Alia item longè domini ratio quam jurisdictionis deprehenditur, quæ nunquam in rebus corporalibus & dividuis per se, sed quoad ulum simul in jure saltem & rebus incorporalibus ac factò consistit, qualia, *Notiones, definitiones causarum, autoritatis præstationes &c.* sunt. Dominium verò sui ratione indivisibile quanvis existat, subjectivè tamen, quatenus corporalium rerum, pro parte & quidem *homogenea* i. e. partis dominio, non parte domini considerari potest, *Hottom. quest. III. 18.* cum ex parte intelligi non possit, nec divisionem, licet communionem recipiat, *l. 3. ff. pro derel. l. 5. §. fin. ff. commod. Eodem modò argumentationis ab effectu desumptæ repagula referranda, equidem ab usus divisione respectu commoditatis utentium ad jurisdictionem ipsam infirma nequitur sequela, arg. l. 15. ff. de aq. quot. & est. l. 1. §. 9. ff. ad L. Falcid. quæ utentium quidem intuitu divisionem ex accidenti probare videtur, per se tamen & ratione exercitii individuorum naturam non dissolvit, verum tanquam accidens non qualificatum enti superveniens immutatam & cuius condominorum in solidum relinquit, *l. 5. §. 5. ff. de A. R. D. Sixtin. de reg. l. 1. c. 3. n. 27. Giurb. cons. 32. n. 8.**

§. II. Formalis verò jurisdictionis ratio in exercitio consistit, *Obrecht. de jurisdic. l. 2. c. 23. n. 2.* quod licet cuius in solidum competat, ne quicquam tamen à singulis condominorum seorsim, verum conjunctim ex individuorum natura gerendum, quorum indivisa jure inducta possessio & usus *l. 8. ff. de R. V. l. 5. §. fin. ff. comm. l. 5. ff. de stipul. serv.* qui pluribus communis pro diviso vel indiviso constitutus erit, ad quorum posteriorem, priore ipsa individuitatis ratione everfò, non potest, quin non conjunctim exerceatur jurisdictio, si enim eò modò expediatur, ut singuli separatim vel seorsim jus dicant, & unusquisque per se ac
in soli-

in solidum cognoscere, causasque definire possit, non Communis sed Concurrentis nuncupanda foret, in quâ præventioni locus tribuitur, ob cuius naturam reliquorum cognitio suspenditur, nec ullius conjudicum ulteriori disquisitioni subjectum negotium, verum distortam propter integritatem captum ubi est, ibi finiendum, *l. un. §. 1. ff. de Off. Cons. l. 30. ff. de jud. ibique Brunnem. Leipold. de concurr. jurisd. in pr.* Quorum sanè singulorum ratio absque insigni condominorum præjudicio & juris defraudatione contingere, ac cum jurisdictione communi conciliari nequit, quæ pluribus simul & complexivè nō separativè competere definitur, in quâ alter minimè procedere, verum junctim omnium concursus deponitur, *Matt Steph. de jurisd. l. 1. c. 26. n. 24* Utcunq; facilis conjectu interpolationi phraseologia: *in solidum penes quem esse vel in solidum ab aliquo exerceri*, deprehendatur, quasi Consortes juris sui exercitio secludendi, aut oppidò concurrentibus usus minus integer relinquatur, aliquidvè de suo decedat, quæ propriæ locutioni proficiunt, verum *ἀνυπολόγια* quâdam attemperata, in modum de rebus indivuis vel pro indiviso possessis expositâ, illis non minus alter, quam secum exercens utitur in totum, atque jus perinde in re tota habet, ac si solus possideat, licet revera plures penes in solidum non sit & jurisdictionem in solidum exercere in rebus communibus nihil aliud efferendum, quàm conjunctim & pro indiviso exercere, siquidem ab unoquoque separatim quando expeditur, fieri non potest, quin uno exclusivè utente, cæteri minus utantur, & sui juris detrimentum ferant, cum iis ratione juris, quod in solidum habent, cognitionis tantum in causâ, quantum alteri desuper cognoscenti, competat, *arg. l. 5. §. fin. ff. commod. l. 28. ff. de S. R. P. Natta cons. 294. n. 7. 8.*

§. III. Jurisdictio igitur plures in solidum contingens eâ formâ ut conjunctim exerceatur, sensu largò commune meum quoque nuncupari efficit, *l. 5. ff. de leg. 1. Argent. cons. 77. n. 13.* & rei communis possessori partem largitur, in qualibet gleba vel cespite terræ, quæ intellectu percipitur, licet oculo corporali discerni nequeat, *l. 66. §. 1. ff. de leg. 2. Natta cons. 471. n. 13* nemo etenim rerum pro indiviso communiū, in toto vel in parte plus se allegare

allegare dominum & possessorem potest, quàm compossessor, alius l. ii ff. de serv. c. pen. 12. q. 1. Sim. Pistor. *conf.* 5. n. 16. Unde pro more Magnatibus frequentissimo in villis vel oppidis, so zwey/ drey/oder mehr Herrsch und Ban. Erbschafften sind jurisdictio ab omnibus condominis denen Ban. Erben oder gemeinschaffts Herrn conjunctâ manu exerceri solet, also / daß Sie entweder die Gericht zugleich bestellen oder zugleich selbst besitzen Speidel Spec. Vacc. Obs. voc. Ban. Erben. Et super ejus exercitio discordantes superioris imperio ad concordiam redigantur, Gail. de pign. v. 20. n. 7.

§. IV. Non tamen prælaudati juris textus eorumque conditores, in ordine longitudinis omnibus æquali loquuntur, quasi pars parti opposita contrario robori non succumbat, verùm mutatâ rei Romanæ facie, quâ personæ affixa erat jurisdictio, cum in dubio territorio potius quàm personæ cohæreat, Menoch. 3. de *presumpt.* 97. n. 48. vel quoad jus dicentem, sit in prædicamento *agere*, quoad subditos, in prædicamento *pati*, quoad territorium in prædicamento *ubi* sive *situs* Cothm. vol. 3. resp. 27. n. 112. territorium *passivè & materialiter* insit, veluti rei inanimatæ, l. 3. §. 4. ff. de *off. præf. urb.* l. 239. §. 8. ff. d. V. S. Mant. de *tao. & amb. conu.* l. 4. r. 14. n. 11. & districtui cohæreat tanquam nebula super paludem, Nat. *conf.* 149. n. 19. aut acidum & mucidum vino, Myng. de *super. cono.* cl. 9. Thom. Mich. de *jurisd. conel.* 144. lit. c. consecratur, quod majorem territorii vel districtus partem tenens majorem quoque territionem vel potestatem habeat, ejusve suffragium illius præponderet, qui minorem vel minimam cujusvis glebulæ vel cespites micam possideat, Tusch. *concl. pr.* 14. n. 27. 28. lit. M. Rauch. l. 1. q. 42. n. 4. Klock. 1. *conf.* 16. n. 21. & tom. 3. *conf.* 148. n. 33. 34. maximè quod iniquitatis jura arguant, voluntatè unius ex modica portioncula domini socio præjudiciû causare l. 10. pr. ff. d. *aqv. plu. arc.* Carpz. *dec.* III. 137. & hætenus jurisdictionis majoritas præeminentiam ac præferentiam conferat in ipso jurisdictionis actu, Men. *conf.* 51. 55. & *conf.* 257. n. 60. Abbas *conf.* 21. l. 1. Leipold, de *concurr. Jurisd.* q. 1.

§. V. Operosior autem disquisitio circa exercitium supernâ partium incuriâ vel pravô dissensionis studiô fractum seu impedi-

peditum prodit, *ancitra socialis juris periculum contingat, vel
 alterum moretur, quominus juris sibi communis jacturam com-
 petenti usu propellat?* Communiter enim huc pedibus eunt In-
 terpretes, 1. in quocunq̄ue actu perpetuò requiri illius vocatio-
 nem & præsentiam, cui interest, quique vocatus ac præsens actui
 contradicere potest, Brun. *à sol. in comp. resol. jur. fol. 5. col. 2.* non
 attentò compossessionis modò æquali vel inæquali, tanquam ad
 hoc inefficaci, cum magis & minus rei substantiam non immu-
 tet, vel differentiam specificam inducat, l. 11. ff. *quemadm. serv. am.*
l. 29. ff. d. instr. & instrum. Goedd. *ad. l. 1. de V. S.* Verùm unius con-
 tradictio obsit, Burl. *cons. 159. n. 8. & seqq.* quæ tantum operetur,
 ut de voto majoris partis non sit curandum, Marb. *vol. 4. cons. 16.*
n. 175. Fr. Purpur. *cons. 438. n. 84.* Klock. *tom. 1. cons. 35. n. 329. 331.*
 2. In re ut singulis communi major pars minori non præjudicat,
 etiamsi, mille altera personis stipata foret, l. 11. ff. *de S. R. P. l. 8 ff.*
de pact. Berl. *p. 1. dec. 52.* Siquidem, quod omnes tangit, ab omni-
 bus est approbandum, c. 29. *d. R. l. in 6.* 3. In re communi melior
 est conditio prohibentis, l. 28. ff. *Comm. div. & text. paralel.*

§. VII. Verùm enim verò, quodlibeticæ hæ Dd. definitio-
 nes ut veris principiis nitantur, secundum ipsorum allegata exau-
 diendæ erunt, Wilhelm. Anton. *de rescr. mor. concl. 26. n. 15.* ad
 quæ priori viâ reducendi operæ pretium foret nôsse: Condo-
 minos juris reddendi potestatem aut habitum seu utendi facul-
 tatem mutuò sibi non impertire, verùm cujuscunque potesta-
 tem activam independenter à re ipsa causari, mediante quâ in se
 translata exerceat & sociali jure utatur. Sodalis igitur desidiosus
 suâ proterviâ quum alterum ex independenti illâ mutuò sociatâ
 vi activâ minimum afficiat, sed in suæ se partis discrimen præcipi-
 tet, diligenti consocio sui juris usum in universum simul exitium
 intervertere nequit, arg. l. 74. ff. *de R. l. l. 6. §. fin. ff. quemadm. serv.*
am. l. 6. §. 1. ff. de reb. aut. jud. poss. Klock. *de contrib. cap. 6. n. 148.*
 Berl. *p. 1. dec. 52. n. 2.* Proinde pr. thesios brocardica ad juris fon-
 tes, unde profluxêre, reflectenda, Cuj. *ad. l. 1. ff. de R. l. Peregr. l. 3*
cons. 42. n. 3. quando è primi quidem conceptu partium præsen-
 tia societatis jure deposcitur, àst licentiosâ prorsus collectione,
 quod depravatò partis minoris vel socii absque ratione discre-
 pantis,

D

pantis,

pantis suaſu aut in totum jus aſpernantis deſidiâ, parti majori vel uni etiam conſortum alterivè ſui juriſtutioni deſervientia præcidantur, nihil etenim detinet, invitò alterò negotium, ejus aſſenſu vel conſiliò cæteroquin incipiendum, procurari, quando ſolâ diſſentiendi libidine in ſequiorem partem rapi ſe patiatur; Heig. l. 2. q. 19. n. 38. & l. 2. q. 11. n. 50. cùm in actibus neceſſariis, ad commune bonum ordinatis paria ducantur, conſentire ſimpliciter vel ſine idonea cauſa diſſentire, Klock. de contrib. c. 6. n. 61. Joann. Bapt. Coſt. tr. de fact. ſcient. & ignor. reg 8. n. 3. 4. nec ejusmodi ſolitariò juriſuſu ſupinus alter in orbem redeunte exercitiò à condomino excludatur, quòd abſque ſpoliandi animo communi negotio præſuiſſe credatur, Tuſch. concl. pr. 149. n. 3. lit. P. Keink. de R. E. l. 3. cl. 1. c. 9. n. 15. & præſcriptio, quæ ſtricti juriſ nec ullius efficacix ultra quâ à ſua cauſa, poſſeſſione, ei infunditur, gl. c. odia de R. l. in 6. Br. l. 1. § ſi quis ff. de itin. & act. priv. haut ſuſpicetur, quòd ſuapte potentiâ actum ſuſtinere valuerit, quo caſu plures in ſolidum contingens alterum jure ſuo non excutit, Tuſch. concl. 595. n. 1. lit. P. Secus jure ſuo ſi actum geſſiſſe contendat, Tuſch. concl. 36. n. 1. lit. Q. Fed. de Sen. conſ. 147. & negligentem vel poſteâ ſe intromittere volentem ab ulteriori concurrentia, ſubſecutâ legitimi dierum decurſus patientiâ, cohibeat, Vall. conſ. 80. n. 24. vol. 2. ubi non poteſt, quàm ſuæ partis damnum incidat, Tuſch. dict. concl. 36. per tot unico ferè actu, quò incorporalium quaſi poſſeſſio acquiritur, Menoch. de A. l. Q. caſ. 160. Weſemb. conſ. 28. n. 20. factu poſſibile.

§ VII. Unde non obſcurum, quid juſti præſidii in ſecundo oppoſitorum quærendum, cujus determinatio non egreditur caſum, quo major pars circa rem communem aut abutendo vel non ad uſum deſtinatum diſponendo delinquit, Tuſch. concl. 14. n. 29. lit. M. & minor jus quæſitum habet, ubi major invitâ parte minore & contradicente jus illud tollere nequit, Klock. 1. conſ. 35. n. 307. uſque 333. Tuſch. concl. 15. n. 18. lit. M. Berl. dec. 225. n. 6. Quibus dictis ex tertia ratione difficultas, quæ ſuper eſſe videtur, præter fuſiùs tradita à Tuſch. concl. 893. lit. P. Teſſaur. decif. 41. & Brunnem. ad. d. l. 28. facile reſecatur, flexilis enim iſt-hæc tam in affirmativum quàm negativum præceptum regula, tot
convel-

convellitur exceptionibus, ut in integrum ferè officium perdat, re enim communi invitò sociò, ad cum usum, in quem est comparata, uti possum, licet prohibentis inter sit, Richter, *ad l. i. C. qui testam fac. poss. v. c. domum pluribus pro indiviso communem unus ceteris absentibus inhabitare potest totam, nec consortibus ad pensionem tenetur pro rata*, ex quo utitur domo ad usum destinatum, Brun. à sol. loc. comm. voc. Res n. 8. Gail. de pign. O. 20. n. 10. Simili ratione condominus castrum vel domum communem si occludat, quo minus alter ingredi possit, huic absque violentiæ vitio vel turbatiæ possessionis poenâ propriâ autoritate aperire & impedimenta remove licitum, arg. l. 12. ff. comm. div. l. 22. §. 2. ff. quod vi ant. elaw. ibique gl. Castr. conf. 395. col. 2. in pr. lib. 2. propterea, quod naturam contractus sapiat, Mozz. de natur. soc. n. 33.

§. IX. Singula proinde in re pluribus communi, ut singulis, injustam aliquorum contradictionem haut tollere effectum justæ voluntatis aliorum pervincunt, arg. l. 22. §. 6. ff. sol. matrim. Steph. Gratian. disc. for. l. 2. c. 222. n. 1. maximè rei communis utilitati si actus deserviat, vel saltem non tendat in damnum Castr. ad l. 26. ff. de S. V. P. Fr. Bec. conf. 163. n. 18. ex quo condomini tres de fabrica aliqua in re ex æquis partibus communi struenda consentientes à quarto solum reluctante impediri nequeunt, verum absque novi operis nuntiationis metu summam manum imponere valent, autoritate regulæ pluralitati stare jubentis, quâ major pars integri rationem indipiscit & locus numero vincuntibus suffragiis relinquatur, arg. l. 7. §. fin. l. 8. ff. de pact. l. 26. ff. de S. V. P. l. 19. ff. ad Munic. l. 1. x. de his que fiunt. à maj. part. Tusch. concl. 16. lit. M. Cothm. vol. 1. resp. 36. n. 37. Utcunque parti majori in minorem nulla coactio asserenda in societate & quilibet ejusdem sit conditionis, minor tamen pars in latitudine opposita ponderi majoris graviori cedere cogitur, Lampad. de R. R. G. p. 3. c. 3. th. 17. ibique Conring. in annot. ad ductum rationis, quod dignum magis ad se trahat dignum minus, Rom. conf. 443. n. 9. Fachin. ii. contr. 63. v. 4. cujus alterius rei pro indiviso possessor gradus, in qualibet gleba saltem pro rata & sua parte dictus, notatur Tusch. concl. 534. n. 6. lit. C. Gail. de pign. O. 20. n. 2. ad quam pro-

portionem fructus quoque jurisdictionales aliaque ejusdem occasione cedentia commoda & incommoda participare constat, arg. l. 157. §. fin. ff. de R. l. Boer. decis. 5. n. 6.

Th. XI.

*jurisdictio
Ecclesiastica*

Perspectâ jurisdictionis naturâ in specierum cognitionem deslectamus, quarum alia *Ecclesiastica* alia *Secularis* constituitur. Ecclesiastica circa gubernationem personarum & rerum in ecclesia occupatur, factâ partium principalium in *Episcopale Jus* & *Patronale* discretione. Illud, cum inter nascentis Ecclesiæ incunabula novi fœderis haut amplis jurium finibus aut eximia aliqua jurisdictione gloriari non potuerit, verum multis seculis post Principum partim concessionibus, Gentium Populorumq; Christo nomen dantium tolerantia atque consuetudine emergere cœperit, ex primordiali isthac contemplatione vix jure, verum de facto ad Pontificem pervenisse constat, Strauch. *Diss. l. P. ex. 5. th. 1. usq; 7.* Quæ temporum iniquitate & injuriâ facta digressio per sanctionem transactionis Passaviensis pragmaticam ad primævam naturam rediit, & apud A. C. Status arctioribus inclusa Cancellis ad solam Clavium potestatem restricta fuit, adeo, ut sacra tutandi mysteria nobilissima τὸ κρυβὸν pars ducatur & in curanda divinorum mandatorum executione elucescat Christiani Principis solertia atq; prudentia, c. 23. *caus. 23. q. 5.* quam Deus ipse, sacerdotii munia suis finibus circum sepiendo, huic præluere voluit, per exempla Davidis 1. *Paralipp. 23.* Salomonis 1. *Reg. 2.* Josaphati 2. *Paralipp. 19.* & aliorum. Gerhard. *loc. theol. tom. 6. loc. 27. de Magistrat. pol. pag. 300. n. 171.*

§. I. Dicta verò in Ecclesiasticis superioritas è Canonum decretis κατὰ συμπλοκὴν universitatem quandam jurium comprehendit, Mar. Socin. *in cap. significantibus. n. 78. in fin. de libell. oblat.* quam cum Carpzovio *lpr. Cons. l. 1. tit. 1. d. 4. n. 2.* ad τερτάγων referimus, vel enim *Ordinem* concernunt, aut *L. Diocesana*, vel ad *jurisdictionis* legem aut *statum* & *dignitatem* ipsam reducuntur, quorum administratio inter Status non tantum Imperii immediatos pro diverso eorundem placito communis esse potest, sed cum his etiam ipsorum Provinciales vel alii Magistratus mediati & Municipales in commune circa ea imperii consortium

tium cooptari valent, falcem in alienam messem non mittentes, ex speciali privilegio vel alia concessione quavis politica Ecclesiastica moderamen usurpando, non enim exinde, quod illa constitutio Principum & Statuum Imperii præcipuè mentionem faciat, vel quod Episcopalis jurisdictio perpetua superioritatis principalis sequela reputetur, horum jurium curâ quasi in capaces exciderunt, quorum ratio posterior fontem aperuit tralatitii inter Camerales & Dd. Catholicos axiomatis: *Quod cuius sit regio, ejusdem etiam religio seu de religione dispositio.* Carpz. ad L. R. 6.3. s. 10. n. 33. è quo dubii in communis parochiæ ulu decisio fluit, quando ecclesia matrix sive Cathedralis, die Mutter oder Hauptkirch/da der Pfarherr wohnet/ad Statum Catholicum, Filialis verò da kein Pfarherr wohnet/oder welche eingepfarret ist/ad Statum A.C. addictum, superioritatem territorialem ibidem habentem pertineat, vel viceversa, & utraque diversam religionem amplectatur, quænam hoc casu sit respicienda, Cathedralis nè ecclesia sive matrix, an Filialis? Ubi jus & jurisdictionem territorialem habens præferenda ac reformatio juxta eam instituenda censetur, *Instr. Pac. art. 5. §. Quantum Besold. conf. 298. n. 53.* summum equidem Imperium, qui exercet, habere etiam reputatur, die geistliche Obrigkeit tanquam territorii partem, Besold. d. l. n. 25. Col de proc. exec. p. 2. c. 1. n. 109. quæ superioritas in alium transferri non potest, cum sanctorum sanctum nec in marsupio Principis esse dicatur, M. A. Peregr. de jur. fisc. lib. 1. tit. 2. n. 71. Valle. conf. 1. n. 115. vol. 2. & Illustrissimo Mauritio, Hassiæ Landgravio, dicente, ist die Freyheit in Religionssachen der Ständen höchstes Regale, Myler. diff. de princ. & Stat. Imp. c. 83., è quo territorialibus Protestantium dominis fundata quoad omnes jurisdictionis Ecclesiasticæ actus intentio suboritur, maxime quod territoriale & Diocesæos jus in iisdem hodie consistant terminis *Instr. Pac. art. 7. §. In diæcesan.* & in actibus contentiosis ante conditam Pacificationem Osnabrugg. & Monasteriensem motis status anni 1624. retrospectiendus, quodnam harum Ecclesiarum religionis exercitium sive certò pactò aut privilegiò, vel longò usu sive solâ observantiâ præpolluerit, ad quam normam in posterum eandem quoque sacrorum & religionis curam pariformiter cum

omni-

Das 3

omnibus annexis juribus & accessionibus gerere debet, *l. P. ars*
5. §. hoc tamen non obstante. art. 7. §. unanimi & art. 5. §. pacta au-
tem. Imò, ubi ejusdem loci complures diversarum religionum
 domini territoriales conspiciuntur, dicti anni terminò eum in
 finem nituntur, ut si unus saltem illorum in solitaria jurium Ec-
 clesiasticorum possessione vel quasi extiterit, dominum
 conterritorialem, jam nunc juris territorialis participem, pror-
 sus excludat. *7. P. art. 5. §. territorii jure vers. in his locis* quæque in
 ejusmodi argumentum consimilia glomerari possunt.

§. II. Nihilò secius tamen ex ultima inductione superioris
 theoreticæ de individuo & constanti religionis ac superioritatis
 connexu veritas valdè ambigua cõprobat, maximeq; officium
 perdere, quando alius legitimâ particularis jurisdictionis exer-
 citii possessione gaudet, & se jus tale habere ac possidere in spe-
 cie demonstrat. *Cochman. resp. 33. n. 38. vol. 4.* quo casu nihil vetat,
 quin Magistratus inferiores, quod suum est vel ab ipsis posses-
 sum non defendant, & Prætor dicat. *Vi possideatis, ita possideatis.*
arg. l. 1. ff. uti poss. cum jus istud supremum, summis Principibus
debitum, non dominium aliquod singulare, directum vel utile
concernat, per quod mediati Magistratus inferiores suâ jurisdic-
tionem particulari uti prohibeantur, Kœpp. dec. 48. n. 17. Victor. de
exempt. concl. 21. Sed jurisdictionem saltem & protectionem in
 universum, quam Status Imperii in suis provinciis gerunt, quæ
 etiam causa videtur, quod in dicta constitutione Principes simi-
 lesvè personæ tantùm laudentur, præter illam, quod Comitio-
 rum splendor & Imperii Majestas ceteros quosque excludat.
Klock. tom. 3. conf. 146. n. 55.

Th. XII.

§. I. Jus autem Episcopale cum Patronatûs jure nihil com-
 mune habet, quod secundum Interpretum doctrinam vel *Regi-*
um notatur vel *Vulgare.* Illud est, potestas Principis in populo
 ad tuendum Ecclesias, quæ seipsas contra potentiam majorem
 defendere nequeunt, *Ant. Fab. de relig. reg. l. 3. c. 2. inque Legale &*
Conventionale dividi solet. Legale, ab ipsa lege vel canone ob-
 oritur, quemadmodum Imperator Romanensis Ecclesiæ Patri-
 cius, Advocatus & defensor legitimus audit, *R. I. de anno 1543. §.*
aber Churfürsten. Capitl. mod. Imper. in vlt. art. 1. Cœteri item
 Prin-

Principes & Status ecclesiarum in suis territoriis Protectores laudantur Ober. Bögte Oberschus. Herrn. Conventionale mutuo consensu, stipulatione & libera partium voluntate constituitur, Mag. de adv. arm. 3. n. 166. ac rursus è Clientum qualitate in Ecclesiasticum & Seculare discernitur. Quæ advocatiæ temporis successu, ut cunctis terè laudabiliter institutis familiare, plus sæpè nocuerunt quàm profuere, dum Advocati vel exinde absolutam subjectionem aliavè insignia jura sibi manciparunt vel in gravium etiam servitorum jugum Clientes detruserunt. & juxta Speideli traditum, Spec. var. obs. voc. Geistl. Gericht. Sind auß deneit Schus. Herrn/ Stus. Herrn worden/ ut exinde non inconditè dilquirendi ansa de Principibus duobus civitatem aliquam in protectionem recipientibus eliciatur, *utrum, unò illorum oppugnante, alter contra oppugnantem Comprotectorem eam tueri possit & debeat?* Quam affirmativè definiendam asserimus, propter vinculum defendendi commune, quoscunque de facto molestantes vel turbantes, stringens, Si xtin. de regal. l. 2. c. 14. n. 104. Mynf. 2. O. 19. Mindan. de mand. l. 2. c. 14. n. 18.

§. II. Vulgare patronatûs jus dicitur, jus præsentandi instituendum Episcopo ad munus ecclesiæ vacans patrono certis ex causis competens, Lancell. inst. jur. Can. l. 1. t. 28. pr. Vel est jus præsentandi Ecclesiæ pastorem & tuendi bona sacris destinata, Ant. Fab. de relig. reg. l. 30. 2. in cujus cõstitutione non qualitas personæ fundantis, sed bonorum conditio, è quibus fundatur ecclesia cognoscenda, quâ contemplatione duplex à Canonistis perhibetur, *Laicorum*, aliud, aliud *Clericorum*, quibus *Mixtum* superaddunt, quando ecclesia præstat fundum, laicus dotem aut ecclesiasticus vel laicus ecclesiam, partim ex bonis ecclesiasticis, partim laicalibus bonis dotavit, Tusc. concl. 614. n. 7. 9. lit. l. cujus habitò semper ad id, quod potentius, respectu, nullus cernitur effectus, equidem præsentatio ecclesiastico & laico patrono communis intra menses sex, non quatuor expedienda, quòd hoc casu patroni laici gaudeant privilegio Clericorum ac propter communionem dignum magis ad se trahat dignum minus, arg. c. 3. x. de consecr. eccl. Mindan. de cont. caus. c. 19. n. 31. Finckelth. de jure patr. c. 6. n. 92. Qui dignationis status circa præsentationem mari

&

& foeminae communem nihilum confert, in diversum abeuntibus patronis, ad praefendum nominatum à mare tanquam personam digniore praesentatum, siquidem aequae idonei, pari causa & jure pollentes praesentati Episcopo in optionem cedunt Ant. Fb. Cod. l. 6. tit. 1. d. 11. n. 2.

§. II. Non minus autem patronatus jus, quod propter spiritualitatem admixtam divisionis nescium, omnibus & singulis in solidum competit atque dominium rei communis c. 1. 2. & 3. x de jur. patron. cl. 2. fin. tit. eod. Schurff. cent. 3. conf. 35. n. 5. & compluribus acquiritur, vel ex *fundatione*, *constructione* aut *dotatione*, quorum modorum unus item vel alter plenariae ejus constitutioni sufficit, ac nullum obstaculum, quin circa eundem plures concurrant, ejusve jura sortiantur, tantum equidem unum angulum aedificans, vel paupercula parum ad ecclesiae fundationem impendens habet, quantum Rex totam penè Ecclesiam extruens, Bald. in cap. quanto. n. 3. x. de judic. Franc. Pess. conf. 182. n. 13. quae tamen in abstracto de ipsius juris indivisibilitate, non in concreto accipienda erunt, quo plus conferenti majorem honorem, praeminentiam & dignitatem amplioem, gratiam, emolumentum & jus pinguius debere aequitas suadet arg. c. 3. extra de jur. patr. Cothm. resp. acad. 1. n. 45. 46. Roll. à Vall. vol. 1. conf. 47 n. 15. cum primis quando minus impendentes non omnia ad Ecclesiae fundationem necessaria aut quae ad hujus vel illius constitutionem requiruntur, in simul praestant, Steph. Lambert. de jur. patr. l. 1. part. 1. pr. quast. 3. art. 8. n. 10. In quorum concursu ne jus alterius absorbeatur, praesentatio ita omnibus communis, ut à nullo singulariter verum junctis suffragiis ecclesiae minister praesentetur, Mod. Pistor. q. 86. n. 12. quae tot singularibus & individuis actibus futurum pastorem designantibus conferuntur, quot patroni suffragantes existunt, non verò ad patronorum numerositatem pro cuiusvis 1. 2. 3tia parte, è quibus actus conflectur, quarum sectionem praesentatio, tanquam actus immaterialis & individuus non recipit, illorumque confusionem ex se quae caveri vult; quae à pluribus seu universitate fiunt, ut una persona civili ex multis individuis Physicis abstracta & quae fiunt à singulis universitatis seu universitate ut singulis.

§. III.

§. III. Compatroniverò plures mutuo concursu ne se se impediunt, convenientissimum erit, illos ipsos de alternâ per vices præsentatione inter se pacisci, *cl. plures in fin. de jur. patr. Gratian. disc. for. tom. 4. cap. 645. n. 7. 8. 9.* nam hoc sine rarò admodum multi, quæ est naturæ mortalium vitiositas in unum consentire solent, ob quorum dissensum & dum diverso calle ad scopum propositum tendunt, interea sæpe ecclesiastica beneficia diutius vacantia tam spiritualium quàm temporalium detrimentum patiuntur, *c. 41. x. de elect. Vigel. meth. jur. pont. l. 3. c. 14. reg. 7.* In cujus amolitionem distractis in plures compatronorum votis partes, ecclesiæ majoribus adjutus meritis, plurimorumque præsentatus voce præficitur *cap. 3. x. de jur. patr. Carpz. jpr. eccl. l. 1. t. 4. d. 45. n. 5. & dec. ill. 82. n. 22. 23. Klock. de contr. c. 6. n. 25.* nisi numero inferiorum dissensus justioribus & prægnantioribus causis in personam nominatam refragetur, *Balduin. cas. cons. l. 4. c. 5. cas. 5. in fin.* Dissidentes verò compatroni duo utrumq; inani præsentatione se torquent, nec è dignitatis fortè prærogativâ alterum alterius votò potius ducendum, cum æque patroni sint, & Episcopus ex paritate, cui velit, gratificari, illumque, quem magis idoneum repererit, investire vel instituere possit, *Cothm. resp. acad. 30. n. 13. 14. Marb. vol. 1. cons. 10. n. 17.* quin imò ad fortis judicium præsentatos donis & virtutibus æquales revocari posse *Balduin. notat cas. cons. l. 4. c. 5. cas. 6. vel etiam fervente altercationis studiò & festucariâ digladiatione loci Episcopus ob scandali evitacionem pro suo arbitrato pastorem novum ex officio vocando & confirmando ecclesiæ providebit, cap. 3. 12. & 27. x. de jur. patr. c. 2. x. de oper. nov. nunc. Marb. vol. 1. cons. 10. n. 17.*

§ IV. Sola autem negligentia cùm devolutioni locum faciat *Fab. C. l. 6. t. 1. d. 2. n. 2.* compatronus ignavè lenteque se gerens diligentem alterum nequicquam gradu pellit, verum hic officio satis faciens eâ vice negligentem jure quidem suo exuit, in totum tamen non privat, nec in posterum ab malam fidem & præsumptam alieni juris scientiam officit sive in petitorio *Tusc. concl. 149. n. 2. lit. P.* sive possessorio, *Joach. Steph. de jurisdict. l. 4. c. 13. n. 20. Menoch. cons. 90. n. 125. Cothm.*

E resp.

34
resp. acad. 29. n. 101. 102. 103. 108. circa quod præsentationis liti-
gium ἐν παρόδῳ advertendum, possessionis quaestione regulari-
ter proprietatis propter novissimum causarum beneficialium
statū, novissimis actibus probandum, antevertere Fab. in C. l. 6. s.
1. d. 5. n. 3. & d. 9. n. 4. Masc. de prob. concl. 950. n. 6. Gratian. discept.
for. tom. 1. cap. 113. n. 32. & tom. 2. c. 310. n. 76.

Th. XIII.

*Jurisdic-
tio Secu-
laris.*

Proximo nexu priori *Secularis jurisdictio* coheret,
quæ ad anterioris figuram non idem perpetuò ingreditur sub-
jectum, sed & pluribus communicationis rationem concedit,
impræsentiarum absoluta illa jurisdictio vel ἀυτοκρατορία primi-
tus quomodo in consortium sub M. A. Antonino, cogn. Philo-
sopho & adscito sibi Collegâ, Lucio Annio Vero, tracta, ab o-
vo ne recolamus, in moderno rerum statu πολιτεία hoc sum-
mum, sociale cujus figuræ effectum, rudi Minerva depingamus,
illô enim tempore Augusti duo sacra Imperii scepra tenuerunt,
hinc inde Divorum Fratrum biga in jure obvia, l. 39. ff. de reli-
gios & sumpt. fun. l. 19. ff. de accus. & inscript. quam dyarchiam ob-
prævisam Imperii molem V. Diocletianus secutus, Coimpera-
torem sibi legit Maximianum Herculum, quorum uterque rur-
sus suum Cæsarum, Constantium alter, alter Galerium adsci-
vit, quæ *Majestatis* communio Imperii etiam in *Oriente* &
Occidentale divisionem in Constantini M. Filiorum Augusto-
rum trigâ induxit, Eutrop. brev. l. 9. p. 660. Zos. 2. p. 691. Hodie
Regiâ Germanorum Lege in quasi potestatis & *Majestatis* con-
sortio Procures Imperii coruscantes videmus & quot Status tot
gemmas in ista Imperii purpura habemus, qui medium suum
Solem, Imperatorem, velût radiantia lumina circumfident, arg.
text. A. B. c. 24. Decret. Casar. apud Brunning. de var. un. spec. con-
cl. 10. Pauerm. de jurisd. l. 2. c. 2. n. 84. Carpz. ad L. R. c. 13. s. 6. n. 34.
Quæ fulgentissima Statuum corona Imperatoris *Majesta-
tis* candorem haut obumbrat, quominus Aquila trium-
phare desinat, hominum enim non naturæ opus, quod
à Reip. constitutione esse suum accipit, nec unius ejus-
demque ubivis formæ fuit, velût supereminens in reliquorum
jurium prærogativam communionis expers, proque individuita-
te sua etiam subjecti individuitatem poscit, illam equidem vel re-
spectu.

pectu partium subjectivarum, personarum Imperantium, aut
potentialium, seu jurium Majestati priorum intra Reip. com-
 plexum confieri haut absolum, Imperator enim Majestate
 in eâ utitur formâ, quâ ipsi constituta est & potestatis quantum
 per L. hanc fundamentalem ipsi decrevit, tantum Imperii O-
 ptimatibus accrescit Arum. *de Comit. cap. 3. n. 20* Lamp. *de R. R.*
G. p. 3. c. 2. th. 1. 12. & c. 3. th. 17. 18. quod tamen exclusive intel-
 lectum non imus, nemo enim foret, qui denegaverit, esse quæ-
 dam Majestatis jura penes Imperatorem *in solidum*, quæ ex se so-
 lus incôultis Statibus exercere potest, quorum creberrima Im-
 perii Recessuum mentio pertinet. *Der Keyserl. Hohheit / Freyheit*
und reservaten auch Macht und vollkommenheit / R. 1. de anno
1542. §. Hierumb R. 7. de anno 1576. §. Dadurch dan. deinceps
 quædam etiam *quæ cum Statibus communia* Imperator habet, in
 quorum expeditione tanquam Director & summus Princeps
 cum Archi principibus Electoribus tantum vel inclusô & reli-
 quorum Ordinum Senatu concurrat, *Limn. ad cap. Rudolph. 2.*
art. 32. verb. Von Keyserl. Mayst. n. 51. Quô intuitu & quod æque
 Ditionum suarum possessum cum Imp. Justin. *l. 1. pr. C. de jur.*
vet. enucl. cœlesti Majestati acceptum ferant, Imperii Principes
 in Epistolis, Rescriptis & Edictis locutione hæc: *Wir Von*
Gottes Gnaden non ineptè uti notat, *Nic. Myl. de princ. &*
Stat. Imp. cap. 30. quanquam longissimi & temporis immemoria-
 lis potius observantiæ, non exclusâ Imperatoris autoritate, tituli
 hujus communis usus à quibusdam adscribatur, *Matth. Steph.*
de jurisd. l. 2. p. 1. c. 7. n. 40. *Schönborn. pol. l. 5. cap. 23.* *Rumel.*
ad A. B. diss. 1. th. 4. ad quem modum Bertoldus de Zeringen, ne
 in Imperatorem injurius, in DEUM verò improbus videretur
 hisce verbis uti maluit. *Ego Berchtoldus de Zeringen Dux et*
Rektor Burgundiæ DEI & IMPERIALI gratiâ Pith. l. 1. d. com.
Campagn. quibus congruunt literæ, quas Serenissimo Dn. suo
 Rudolpho Romanorum Regi, semper Augusto scripsit *Ottagri-*
us DEI & ILLIUS gratia Rex Bohemiæ, Megis in annal Carinh.
l. 8. c. 37.

§. Hoc tamē summi axiomatis consortiū ad illam sumæ pote-
 statis communionem revinctū, quæ in universi administratione

se exeret ac Proceribus cum Imperatore in Comitibus cōmunis est,
 hoc quippe intuitu insimul de summâ rerum statuendi jure, se-
 suræ ac dicendæ sententiæ, tanquam Reip. Optimates in Comi-
 tiis cum Imperatore utuntur, *art. 8. §. gaudeant. l. P. O. Steph. de*
jurisdic. l. 2. p. 1. c. 7. n. 1. Pauerm. de jurisd. l. 2. c. 2. n. 20. quod liber-
 tatis nomine Serenissimis Coelectoribus in voto pro Carolo
 Austriaco indigitatum voluit Moguntinus archi Præful, *Slei-*
dan. l. 1. Sistor. pag. 20. 22. excellens sane libertas, cujus penetralia
 anxius inquirenti altâ mente discutienda erit Imperatorii Regi-
 minis moderatio legumque ac conditionum determinatio in
 dict *art. 8. §. gaudeant, l. P. O. & Regia Lege* consignata. Neutiquâ
 ergo ad propria Provinciarum gubernacula porrigendum, in
 quibus Majestatis ūbra vel imago resplendet, cujus effigies ve-
 stiturarum pactionibus depingitur, ac potissimam partem in ter-
 ritorii juribus occupatur, quibus tam amplâ rerum licentiâ mo-
 narchisant, quâ Imperator in Imperio, *Carpz. disquis. vot. sept.*
pro Carol. V. dogm. 5. Knich. de vestit. pact. part. 2. c. 1. n. 49. Herm.
Kirchner. de legat. l. 1. c. 3. n. 12. ut communis innotuerit formula:
Casarum auspiciis, multos in Imperio Casares esse. Scip. Gentil.
l. 3. de jurisdic. c. 18. Qui dulcisonus verborum Sonus veris
 Ipr. Civ. principiis ne illidat, haut independentem provinciarum
 administrationem vel nulli suppositam Principum Potesta-
 tem subolescit, major siquidem Augustum penes provinciale
 Jus communicantem remanet potestas, *Meischn. tom. 2. l. 1. decis.*
6. n. 88. Myng. de superior. rerit. cap. 14. concl. 54. Sixtin. de regal. l.
1. c. 5. n. 53. & seqq. Reink. de R. S. l. 1. c. 4. c. 2. n. 8. qui superiorita-
 tatem territorialem largiendo supremiorem reservare solet, eine
 Überschwwebende hoheit / regiam Majestatis formam substan-
 tialem, in quâ hæret humidum radicale & facultates ipsius
 animæ vitales Principatus exercentur, *Bull. disc. acad. 5. de ma-*
jest. p. m. 374. cui tanquam capiti, munificæ dignitatis nexu de-
 vincti, majori cum autoritate & felicitate fasces suos Status
 submitunt, *Rittersh. biolog. Frid. 1.* quibus Imperiale fastigium
 majori rutilat dignitate, ac potentia scepra clarificat, quando
 claritatis radios in Illustriores & Potentiores diffundit, *arg. Nov.*
1. in fin. pr.

§. II. Discreta igitur hæc à superiori potestas quàm deprehendatur, cujus facultate exceptis solius Cæsaris Imperio reservatis in Reip. negotiis *velex asse* vel *pro parte* decretorium Stylum cum Imperatore interponunt, communem quæ *singularum Classium* censuram experiuntur, non tangamus, Syllabum eorum exhibente, *dict. §. gaudeant, art. 8. l. P. O.* verùm è singulari dignitatis præ eminentia Archiprincipibus, seclusis Constatibus, communia relicta lustremus, quorum Communio vel *his Solis* obtingit vel Imperatorem *illis* cum admittit. Ad priorem classem quæ reducuntur, *Dignitatem, Officium & Potestatem,* aut *Privilegia* concernunt. *Dignitatem* respiciunt tituli & encomia, quibus in A. B. ma ctantur, puta: *ex ord. c. 3. §. 1. c. 12 §. 1. c. 24. §. 1. c. 2. §. 5. c. 6.* cujus dignitatis porrò emblema est vestitus peculiaris, quo munia sua obeuntes utuntur, qui tamen alius *Ecclesiasticorum,* alius *Electorum Secularium* Gold. *Polu. Reichshändel p. 1. pag. 69. 2.* Quod dignitate Regibus æquiparentur, Wahr. ab Ehrnb. *l. 1. de fæd. c. 2. n. 147.* Carpz. *ad L. R. c. 10. f. 5. n. 6.* imò in actibus Curiaæ proedria jure gaudeant, *A. B. c. 6. &* in literis ad exteros Reges non Majestatis, sed Regiaæ dignitatis titulum exprimant, sublimi scriptionis genere, quo non magis in propriis literis, quàm sibi una cum reliquorum Ordinum Statibus ad exteras Coronas communibus, utuntur, *Limn. de J. P. t. 4. l. 3. c. 2. n. 3.* Quæ 3. gratiosissima in Comitibus auget ab Imperatore in diversoriis solita exhiberi visitatio, *Reink. de R. S. l. 1. cl. 3. c. 13. n. 10.*

§. III. Quo felicius autem sociatis laboribus Respubl. floreat, mortalium plerique salutis publicæ curam communi suffragio firmare solent, inde pro sacratissimi Imperii salute Potentiss. Electorum officio & potestati peraccommodata, quæ cernuntur, vel omnibus *conjunctim* vel *divisim* Ecclesiasticis aut Electoribus secularibus communia deprehenduntur. *Priorem censuram* spectant: Quod Cæsareæ Sublimitati, tanquam in partem sollicitudinis constituti, *A. B. c. 30. §. 1.* prudentiâ consilioque adsistant, *c. 3. §. 2.* providentiâ Orbi fluctuanti subveniant, *c. 7. &* ne nocivæ adversus Imperii salutem exurgant molitiones pro earundem amolitione, Imperii & propria incolumitate, excluso tamen de observantia Bohemò, *Limn. ad Capit. Carol. V. p. 155.*

Carpz. ad L. R. c. 5. §. 8. n. 30. comitia celebrent, vulgò Churfür-
 sten/Collegial. Täg/Capit. in vict. Imp. mod. art. 6. Un. Elect. Rhen.
 de ann. 1521. §. 1. 16. Imperioque vacante temporale caput Mundo
 seu populo Christiano secundum omnem intellectus discretio-
 nem Regem Romanorum in Cæsarem promovendum eligant,
 A. B. c. 2. §. 2. 3. Capit. modern. art. 36. quod electionis negotium
 suò licet ævò universis Imperii Statibus commune fuerit, Lehmn.
 Chron. Spir. l. 5. c. 17. p. 410. Onuphr. Panvin. de Comit. c. 6. tempo-
 ris tamen successu paucorum suffragiis conceditum A. B. pr. c. 1.
 Imperatore enim in fata concedente Moguntinus, ut primum
 certò rescivit, eeu Gloriosiss. Collegii Electoralis Decanus, sin-
 gulis suis Coelectoribus intra mensem continuum exitum hunc
 denuntiat, cum sancita Comitiorum præfinitione, ad novam Im-
 peratoris surrogationem, A. B. c. 1. §. 18 19 quam convocatio-
 nem, ut antiquissimis temporibus integro Collegio communem
 fuisse, si Frehero ad P. de Andlo l. 2. c. 2. fides habèda, autumare, ita
 è Saxonici juris Speculo vom Landrecht cap. 27. §. 3. & Suevico l. 1.
 cap. 23. §. 3. prærogativæ hujus Consortem, Palatinum, illo seculo
 arbitrassè vix licet arg. A. B. c. 4. §. 2. Ordinarii verò conventus
 termini abbreviationem vel prolongationem Serenissimi hujus
 ac Potentissimi Collegii dispositioni jam dùm subjacere, novissi-
 mæ electionis acta cantant, qui Principes congregati in electio-
 nis actu Imperii systema repræsentant, ejusque nomine intra cer-
 tum dierum numerum unanimi consensu vel plurium suffragiis
 Electo Regni Sceptra deferunt, sub norma in capitulatione con-
 cipienda, cujus formandi & reformandi facultatem, cum hæcte-
 nus, Bohemi tamen operâ non accedente, Limn. de I. P. t. 4. l. 3. c. 8.
 n. 21. quasi eligendi juris appendicem sibi solis sumserint, eaque
 ratione Electoralia jura, secundum querelâ Autoris & Grundfest.
 N. R. Reichs p. 3. c. 3. ad non translata extensum iverint, utpote,
 quæ, tanquam lex nostræ Reip. fundamentalis ambitu suo ipsum
 Imperii statum, cæteras ejusdem LL. fundamentales comple-
 ctens, Imperatoris potestatem vel arctius constringit aut laxius
 ampliat, adeoque universorum Statuum interesse concernit, pa-
 cificatione Osnabr. cautum, in proximis Comitiiis de perpe-
 tuò constanti Capitulatione sancienda è communi Statuum suf-
 fragiò consultationem iniri debere, cujus in modernis Comitiiis
 tracta-

tractationem coeptam refert Sever. Monzamb. *de stat. Imp. germ.*
 c. 5. §. 2. Quæ lex cum Electorum nutu in totum truncari neque-
 at, Coler. *de jur. Imper. Germ. Sect.* 34. Rich. Dieter de *summa*
summa Imp. potest. concl. 41. verum dominetur ac tanquam supre-
 ma Reip. salutem intendat, Imperator ad dignitatis culmen sub-
 limatus, si conditionem existere faciat atrociorē, quā stipula-
 tio hæc committatur, *an imperandi jus illi resolvatur?* Cuiq; in
 finesto hoc & potius abominando quàm sperando casu, *Judi-*
candi functio adscribenda, Præminentinè huic Senatui? An uni-
verso Procerum Imperii Ordini? Non Cathedræ Academicæ sed
 Comitiiis publicis debitas quæstiones arbitramur.

§. IV. Ecclesiasticis Electoribus communia perspiciun-
 tur, quod præter Archi Episcopalem dignitatem *Archi Cancell-*
lariatus munere defungantur. *A. B. c. 2. §. 2. c. 1. §. 12 & 11.* functio-
 ne inter Palatinas dignitates honorum apice & veluti ambientis
 animi honoris titio, ad cuius designandam sublimitatem licet no-
 men non satis videatur festivum, Calvin. *Lex. hac. voc.* magnificis
 tamen elogiis conspicui, cum in proximo post Principem fasti-
 gio foveantur, Imperatores illo etiam hos Archi Capellanos co-
 ruscare voluerunt, trigam anteriorum seculorum conditione
 poscente, quæ tres principales Imperii struem partes integra-
 bant. Primum verò Wilhelmus, Archiepis copus Moguntinus
 privativè possidendi & exercendi hanc primariæ dignationis
 functionem auspiciatus fertur, donec postmodum Coloniensis &
 Trevirensis in Nobilissimæ dignitatis communionem & confor-
 tium lecti, Mallinkrot. *de archi Cancell. & Cancell. S. I. R. G. p. 30.*
& seqq. Qui Archilogothetæ ab Imperatore vel ex civili cogna-
 tione aut singulari affectu *Nepotum* nomine salutantur: *Unsere*
Hebe Neve und Churfürsten. Heig. l. 1. q. 4. n. 62.

§. V. Illustria & suprema Electorum Secularium officia
 ex Imperatorum arbitrio de familia in familiam migrasse, veteris
 ævi usus suggerit, quorum administratio postquam ad Regni
 Primores de Imperio bene meritos hereditariò translata fuit,
 solemne ducunt: Quod duo de viginti annorum ætate exactâ
 Electorum jus usitatum, votandi puta, Officia Electoralia ob-
 eundi, quæque ejus consecraria cum provinciarum Regimine
 indispiscantur, *A. c. c. 7. §. 2.* è quibus insignes & magnifici cum

com

Q.
Q.

concorporatis Principatus dignitatem & Electorale jus innexum
 habentes dismembrationis lege vel communionis eximuntur *A.*
B. c. 25. §. 1. quâ illustres familiæ obscurantur, Wesenb. *cons. 4. r. 43*
 eum in tantum eriscundo desolentur, ut tēporum serie & multi-
 plicatione Prolis, Posterii Duces audiant sine Ducatu, Marchio-
 nes absque Marchionatu, Nevizan *cons. 12. n. 6.* ac sordescendo fi-
 naliter subditis parientur, Cothm. *vol. 5. cons. 1. n. 183.* unde sem-
 per fuit & erit, inquit Menochius, *cons. 163. & 1094.* *Dignitatum*
feuda sui naturae esse individua, 2. f. 55. §. 1. vers. prater. quamvis Uni-
 versalis ferè Germaniæ desuetudine placitum hoc inumbratum,
 Rosenth. *de feud. c. 9. concl. 56. n. 1.* Schrad. *de feud. p. 8. c. 2. n. 39.*
 Springsf. *de apan. cap. 5. n. 21.* Cothm. *vol. 4. cons. 11. n. 94.* &
 solis Electoratibus *πρωτοτοκείων* jus, Caroli IV. fundamentali
 Imperii lege, inditum sit, *A. B. c. 25. §.* Springsf. *d. l. n. 15.* quo Ele-
 ctorum numerus, Octonariò hodiè inclusus, jugiter vigeat, om-
 nisq; altercationum iurgiorumq; fomes super jure, voce & po-
 testate extirpetur, *A. B. c. 7. §. 2.* quæ jura ad Protogenum vel legiti-
 mum successorem devoluta licèt cum ultrogenito vel alio suæ
 Gentis sociagerere velit, Imperii tamen leges Electoralis Regi-
 minis consortium ut alienationis speciem, in feudis prohibitam,
 averfantur, *2. f. 52.* Natt. *cons. 288. n. 1. tom. 2.* Carpz. *disp. feud. 8.*
q. 1. n. 14. utcunq; factum sit in propatulo Limn *l. P. 1. 4. l. 3. c. 4.*
p. 335. in fin. & pag. 350 circ. med. & indissolubilem propter nexum
 electoralibus bonis devincta dignitas minime à legitimo posses-
 sore divelli se patiat, Arum *de Comit. c. 7. n. 131. in fin.* Bertram.
de Com. concl. 42. Limn. *ad A. B. c. 20. O. 6.* Secus ac Historico-
 rum monumenta ingerunt, quorum tradita haut rarò Electuræ
 jus, Electoratum alterum tenuisse produnt, Cranz. *l. 12. c. 4. in*
Saxon. Avent. l. 7. ann. Bojor. fol. 753. Ipsò igitur Electoratús ap-
 prehensæ possessionis vestigio Electoralia jura ante Imperialis
 etiam investituræ renovationem confestim adipiscuntur, *A. B.*
c. 20. Limn. l. P. 1. 1. l. 3. c. 7. n. 3. & seqq. & Observ. ad A. B. 3. c. 7. §.
2. eorundemq; duplicatione *ex Imperii salute vel acquisitiò jure*
retinendo Electorum uni delatâ, duplici hic jure atq; voce fruis-
 citur, non aliter ac è variarum ditionum possessu distractionem
 sentit

sentit, diversis simul Statuum S^ctis subscribendo, Rumel. ad A.
B. p. 2. diff. 6. tb. 19. Limn. J. P. 1. 4. l. 36. 7. p. 349.

§. VI. Quæ sublimitas, quæ potestas, quæ denique im-
munitatis privilegia Electores spectant, Carolus IV. Bullâ suâ
universo Orbi testatum facit, succedentium licet magnificis Au-
gustorum concessionibus inter alios Imperii Principes nō defint,
qui in hoc prærogatarum genere vel pares vel Archiprincipes
hos etiam antecellant, Sixtin. de Regal. l. 1. c. 4. n. 39. Jurium
basilicorum, Auræ bullæ paginam facientium, primum aciem
incurrit: *Potestas possidendi universas metalli fodinas & salinas in
omnibus suis ditionibus, territoriis eorumque pertinentiis, A. B. c. 9.*
eō quidem modō, quod sine decimarum gravamine totum Im-
peratori in iis competens jus habeant, Goedd. conf. 3. n. 9. vol. 1.
Vera Principum mercatura, cujus uberrimus quæstus adeō in
publicum redundat, ut metallum auri vel argenti fertile unō an-
nō plus utilitatis præbere, quam agrum fructuosissimum cen-
tum annis scripserit Georg. Agricola de metall. vet. & nov. l. 1. fo-
dinasque metallicas cor & vitam Provinciæ esse, Principes Cel-
sissimos evexisse responderit Cothm. vol. 4. conf. 1. n. 110. quarum
curam nemo præter Principem aut singularem ejus indulgenti-
am intercipere potis, Col. p. 1. dec. 98. Carpz. lpr. for. p. 2. c. 53. d. 1. n.
9. Brunnem. ad l. 3. C. de metall. adeō ut generali jurisdictionis cō-
cessione vel cunctarum utilitatum infeudatione non transeant,
Obrecht. de jurisdic. l. 1. c. 7. n. 54. Wefenb. conf. 45. n. 21. & Conf.
60. n. 1. Heig. 1. q. 13. n. 30. Secus ac Justiniano jure dispositum,
l. 3. l. 6. C. de metall. l. 1. pr. ff. quod cujus c. un nom. l. 9. §. 2. ff. de usufr.

§. VII. Succedit Regale tolerandi Judæos, olim non nisi
summo Principi proprium, qui ipsis etiam judicem aliquando
peculiarem Comitum Wurtembergicum constituit, Gold. const.
Imp. sub rubr. Frid. 3. mand. ad Com. Wurtemb. utpote quorum vitā
& bona Imperatores unice mancipi ducebant ac ubique suæ ju-
risdictionis terrarum servos Camera Imperialis speciales & ho-
mines Fiscalinos Kayserl. Cammer. Knecht/Slaven, Kayserl. Fi-
scalinische Knecht/compellabant Sigism. in const. de Offic. vic. gen.
apud Gold. Imp. const. pag. 85. Wefemb. cyn. tyurg. concl. 7. n. 4.
quorum receptio, cum propter sterilitatem evaderet onerosa,

F

multos

multos privilegiis, ne obtruderentur, sibi cavisse compertum, Knipsch. de I. & P. C. l. 2. c. 30. n. 13. Electoribus tamen hâc lege non tam noviter indultum, quam confirmatum fuit privilegium quô omnes in tantum non utuntur, ut Judæos in suis territoriis degere vel faltem absque redempto quid agio transire non pati- antur, Sixtin. de Regal. l. 1. c. 5. n. 23. Myl. de princ. & Stat. Imp. c. 60. Ubi tamen recepti pacificam degunt vitam expulsionem tam facile obnoxii non sunt, Rul. de commiss. p. 3. l. 7. c. 3. n. 5. Mag. de advoc. arm. cap. 8. n. 295. Cran. de pac. relig. p. 2. problem. 3. conn. 3. verum tanquam Cives Romani Juris Communis & Provincialis, Mo- laici corporis jure penitus non obumbratô, usu gaudent, ac in mutuo rigoroſi & æqui amplexu rigorem persentiscere solent, Myns. 5. O. 6. Stamm. d. serv. person. l. 1. tit. 5. c. 4. n. 1. & 14. Tren- tac. 1. resol. de LL. & const. 3. n. 2.

§. VIII. Jus Teloniorum Electoribus tributum A. B. cla- ret, c. 9. §. 2. quô consuetudine duntaxat & de preterito imperata veſtiga- lia cogendi jus habent. Liberiorem Imperatorum in his erigendis concedendisve potestatem extitisse olim ac hodie, modernâ Regni lege emicat, multimodè circumvallatum juris hujus ex- ercitiumpremonstrans, ut, concurrente utriusque assensu legi- tima demum innovatio suscipiatur, & liberrimus Electorum as- sensus Intercessionalibus, armatis quasi precibus, Imperatoriis in illorum efflagitatione laceſſinequeat, Capit. Car. V. art. 19. & Leo- pold. art. 23.

§. IX. Enimvero Veſtigalium exaggeratio cum subditos a- pertè premat, majori jacturâ moneta & valuationis immutatio oc- cultam facultatum perditionem infert, ataxiâ Reip. exitiosa, in cuius extirpationem optimâ ratione Majestatis juribus Num- maria recuratio adscribitur, l. 2. c. de fals. mon. 2. f. 56. quam Ca- rolus M. ad eò regalem duxit, ut omnes monetarum officinas in suo palatio, item ac Angliæ Rex in Londinensi turri effingi vo- luerit, quo probiori ligâ percuterentur numismata, Sixt. de Reg. l. 2. c. 7. n. 18. Temporis tandem lapsu ex abundantiori Imperanti- um gratiâ in commercium transit, Electoribusque tam argen- team quàm auream conflandi monetam lege ipsi largitum, libe- ralitate hâc inde non emerit, verum in Mediatos & Immediatos

Status

Status postmodum uberrimè diffuere assuetâ, certâ *Iconis* imprimendi conceptâ figurâ, *R. l. de anno 1559. in ordin. monet. Ferd. 1. §. vte aber vorgestellte Sorten.* quæ Civitatum monetis insigniri consuevit, *Liinn. ad A. B. c. 10. §. 2. O. 12.*

§. X. In amplificandis rerum possessionibus laxiori nanciſcendi facultate Electores utuntur, non enim commerciorum legibus ad communem sortem devincti, verùm à quibuscunque Principibus, Magnatibus, Comitibus aliisque personis quascunque terras Castra, possessiones comparare, inque dominium vel obligationem recipere possunt, *A. B. c. 10. §. 2.* concessio de super in bonorum Imperii feudalium mercatu consensu generali, alias specialiter secundum feudorum consuetudines impetrando, *2. f. 52. & 55. Liinn. Obs. ad A. B. dict. cap. obs. 2.*

§. XI. Relevii numerandi immunitate gaudent Electores, quotiescunque fenda sive Regalia ab Imperatore recognoscunt, *A. B. c. 29. §. 1.* quò jure præter Privilegiatos in Imperio nemo utitur, hinc in ancipiti fluctuat, eveniente casuum pluralitate, fatali nondum elapsò, *utrum pro omni manûs mutatione jura hæc debeantur?* In qua dubitationis alea investiturarum pactis standum, *arg. l. 21. ff. de testam. mil.* quorum tenor si obscurus, provinciarum consuetudo attendenda, eaque deficiente, æquitatis lege judicis arbitrium imbuendum erit, *Schrad. de feud. p. 6. c. 6. n. 26. Klock. de arar. l. 2. c. 42. n. 103.*

§. XII. Circa firmissimum Societatis humanæ vinculum, *Justitiam*, in regnandi arte, duplici de non Evocando, nec non appellanso privilegio gloriantur, *cap. Ferdin. 4. art. 15. & Leopold. art. 3. 18.* quorum Prius Electoribus specialiter indultum posteriorum Imperantium conniventia ad ceteros quoque Imperii Proceres fuit extensum *O. C. p. 2. tit. 1. pr. & tit. 5. §. 1.* omnibus in causis singulari Cæsarium jurisdictioni reservatis nonnullisque aliis vilescens, *O. C. p. 2. tit. 20.*

§. XIII. Alterum non parùm majoris momenti privilegium. *Extra provocationem subditis imperare*, verè regale, in Principes quoque & Status inferiores quodammodo collatum, ut ab isthac partiatim facta communicatione in *Purum* vel *absolutum* & *Modificatum* vel *Conditionatum* discerni possit, *Zinzerl. de appell. concl. 65. & 74.* quò priore Electores præpollent, non admit-

ſed ampliacionis modò ad reliquos ſanguinis Principes extenſivo, ſolis Saxonicae Gentis Ducibus exceptis, *Limn. l. P. t. 5. l. 3. c. 2. n. 68.* Electores tamen Eccleſiaſtici & Palatinus privilegio in tantum non utuntur, quin appellandi facultatem ex benignitate & ſalvò iſthoc jure permittant, *Treutl. p. 2. diſp. ult. tb. 4. lit. e.* quantumlibet Coloniensis intuitu ad A. B. diſpoſitionem reditum eſſe tradat *Limn. ad A. B. c. 11. §. 2.* & de Palatino item factum clamat experientia.

§. XIV. Cùm autem præminentibus his Imperii Statibus ſingularis in curanda Reip. mole *Regiã lege* cura attribuat, quibus Imperator etiam ſpeciale *Bonorum & feudorum* conſervandorum Oeconomiam ſpondet, *Capit. Imp. mod. Victor. art. 12. 29. & 31.* *Commune* ſimul quorundam Majeſtatis jurium exercitium cum Imperatore ſuſtinent, quod alterum partitionis paulò ante allatae membrum fuit. Quæ poteſtatis *Communio* licet maximam partem ex hæcenus formatiſ Imperatorum Capitulationibus incrementum ſuſceperit, nuper tamen condita Pacificatione *Osnabr. art. 8. §. gaudeant*, modò quali quali ad priſtinum ſtatum rediit, non enim ex aſſe Conſtatus cautum ſibi arbitrabantur, à primis uſque Reip. exordiis omnia pariter ſummæ poteſtatis munia ad ſeculum uſque tertium decimum communia habentes, ex illarum LL. mente ſolos Electores in rebus graviffimi ponderis à Cæſare compelli debere, quocirca maluerunt omnium conſenſionem in comitiis expoſcendam, quam ut faciendã ab his præconſultatione alterius Regiminis formam extimeſcant, *Conring. de ſin. Imp. cap. 19. p. 384. & ſeq.* Ut ut à hæc Electorum lege Principibus aliis jura ſua interverſa murire, nobis ex obſequii gloria religio, ad ductum tamen Excellentiſſ. Dn. Deputatorum, *apud Autor. der Grundfeſt. p. 3. c. 3. monitorũ* tam *communium*, quam *particularium* Præcipua illa partim cõſtituunt, quod, urgente celeritate *diſt. Capitul. art. 10.* vel principaliter *art. 12.* aut ad minimum in caſu extraordinario *art. 13. 16.* cum Electorum aſſenſu & ſuffragio Imperator Jus pangendorum ſcederum, alienandorum Imperii bonorum & belligerandi jus exercent. Comitium item generalia non niſi prævio eorum ſcitu ac complacito tam ratione temporis quam loci in dicat, *art. 17.* ipſosque

ipfosque urgentibus necessitatibus ad ea cogenda auctores experiatur, *dict. art. 17. R. 7. de anno 1555. §. und so abermals die ver- samblete Churfürsten etc.* Teloniorum porro impositioni vel im- positorum auctori non nisi collegiali suffragio & Consilio Ele- ctorum unanimi deferat, *art. 21.* Quod si unus vel alter Statuum ex atrociori delicto banni poenam promeruerit, non nisi com- municato consilio *Proscriptio* superstitem Electorum non com- plicum suscipienda, non attento notorietatis facti permanentis vel citò transeuntis discrimine, *art. 28.* Aperta itidem Imperii feuda absque horum applausu rein feudare vel spem certam, vul- gò Expectativam, facere nequit, fore, ut aperto feudo quis potia- tur, *art. 30.* Concessio regalis cudendi monetâ comuni quoq; Im- peratoris & Electorum arbitrio subjacet, ad illorumq; assensum tanquam partē constitutivam devincta est, adeo ut Status mone- talis, ex abusu illo privatus, ipsis invitis restitui nequeat, *art. 34.* Quibus subinde & Caesareis Commissariis opera danda, ne quid in monetale Edictum committatur, cui Saxo & Brädeburgicus, in suis Emporiis, Electores vero quatuor Rhenani in Nundinis Fran- cofurtensibus prospiciant, *R. 1. de anno 1570. §. und auß sonderen nothwendigen item Münzproclama circ. sin. dict. Rec.* quos poste- riores non minus in statuendo aureorum Rhenensium pondere & aestimatione quam ipsummet Imperatorem respiciendos do- cet *R. 1. de A. 1551. §. weiter so sehen. Edict. Maxim 2. de A. 1572. §. gleichfalls weil voc. Rheinische Churfürsten.* Et tantum de gravio- ri hoc communionis argumento ad ductum *Reg. Leg.* Objecto insertum præstet, plura, quæ Eximii loco Præpotenti huic Colle- gio tribuntur, non adducimus, verum ne prolixior instituto stylus excreseat, retractum à complurium congestione, *Causæ Formali* efformandæ aptemus.

Th. XIV.

Dat vero Communioni esse substantiale, *Consensus lege in-* *Causa*
ductus & indivisus rei communis usus, inter habentes enim rem *Formalis*
 aliter, quam ex societate communem, incidenter videlicet præter
 spem & eorum propositum quasi contrahitur, *§. 3. 7. de Obl. qua*
ex quas. contr. ex quo æqualem facultatem idemque jus in bona
 communia nanciscuntur, ultimus enim & primus per se in bo-
 norum

morum communione pares sunt, indivisamque potestatem obtinent, omni prosopolepsiâ vel prærogativâ eliminatâ, ad sensum superius *th. 10. §. 2. & seqq.* traditorum.

*Forma
Acciden-
alis.*

§. I. Varios autem compossessionum modos rerum conditionem inducere, plusquam in confesso, unde quod *Forma Accidentali* proprium, aliquando unus ex societate rem aliquam communem in multas portiones dividi impotentem, præcedente cæterorum membrorum ad sensu, primariò possidet; Ita sanè è multo: um locorum usu *Imperandi jus* Seniori vel Primogenito defertur, quod non propriò saltem verùm & fratrum nomine in mandatis, rescriptis, aut aliis actibus, Statum concernentibus tractat, ac pro stylo utitur formulâ: *Begehren vor uns und unserer freundt. Bielgl. Herrn Brüdere/ Bettere & Ebden.* factâ ut plurimum *nominatim*, aliquando verò *in genere* illorum mentione, subscriptionem Seniore duntaxat notante, qui mos item fere comitibus vel pharonibus, e citâ familiâ solemniter deprehenditur, ut unum prætorium constituent, cujus rescripta & madata alternatim per annua, bima, trima spatia unius vel alterius nomine Domini regentis emittantur *Springsf. de apan. cap. II. n. 270.*

§. II. Constitutiva verò Communions forma *externâ* vel actibus *inter vivos* vel *ultima voluntatis* absolvitur quorum utrorumque cum jam supra *th. 7. §. 5.* promiscua inciderit mentio seqq: duntaxat superaddendi & quidem illam inducunt, I. *Præscriptio*, quam gravissimæ conjecturæ & præsumptiones adjuvant atque actus, qui citra jus & societatis nomen fieri nequeunt. *Bart. in Titium & Mevium §. altero ff. de administr. & peric. tut. maxime, quod signo noscatur signatum, arg. l. 1. §. 6. ff. de adil. edict. èque longâ communionis possessione præsumatur Communio, Rom. cons. 418. n. 2. 2. Causa judicati* liquidem communionem facere compelluntur omnes de Collegio vel Capitulo, singulorum jus quando inde caufatur, *arg. l. 6. C. fam. ercisc. l. 2. C. de hered. act. Wel. n. de damn. inf. n. 6. 3. Pacta gentilitia* vel confraternitatum mutux successionis, paciscentes enim vi & efficacità reciproci ac irrevocabilis non solum jurejurandò, sed Imperatoriâ etiam autoritate corroborati pacti *jus quasitum & constitutum possessorium* acquirunt, *Wurmsl. exerc. 2. th. 22. in de sæpissimè hæc*

mè hæc pacta tam in formulis quàm Cæsareis earundem confir-
 mationibus, eine *Gemeinschaft/Witerbschaft*/re. ipsi verò fœde-
 rati Confratres, rechte *Wit. Erben/gemeine ongesonderte Brüder*
 appellantur. Guttich. *de pact. confrat. concl. 8. lit. b.* effectu com-
 munionem necessariò consequente, cujus executio in mortis
 casum & familiæ extinctæ suspenditur, Reink. *de R. l. l. cl. 4. cap.*
18. Cothm. resp. 78. n. 176. Qui extraordinarius in feudis Imperii
 succedendi modus in celebratissimo illo mutua Successionis &
 Confraternitatis pacto inter Sereniss. & Potentiss. Electores &
 Principes, Saxonicos, Brandenburgicos & Hassiacos ad *Octo vi-*
ratus dignitatem quoque extensus videtur, *arg. art. 6. Capit. Leop.*
 & eorum, quæ habet Carpzovius, *dict. disp. th. 59. n. 46. 47.* quam
 tamen disquisitionem, ad Cathedræ pulpita haut transferendam
 ducimus, verum sine ulteriori explanandæ Causæ formalis filo
 ad finalem properamus,

Q.

Th. XV.
 Restat igitur, ut expositis *Internis & partim Causâ externâ,*
 superstitem alteram, *Finalem* puta, exponamus, quam *Vilitatem*
 vel *fecunditatem* tanquam fines communionis generaliores du-
 os notamus, quibus reliqui specialiores unâ non obscure inclu-
 dantur. Utut autem principales fines hi communiter intendi so-
 lent, non tamen est, ob nullum penitus alium communionem pa-
 riter institui posse, eumque singulis ejusdem generibus peculia-
 rem, quem in indifferentia voluntatis & actionis humanæ relin-
 quimus, sub hac conditione, ne quid ex ejusdem seu *commissione*
 vel *omissione* profluat, ex quo honestum & decorum humani con-
 sortii corrumpatur, unde prosequendo demonstrationem hujus
 quasi contractus *noivo practici* *ts diots* obligationem ex illo na-
 scentem tanquam effectum jamjam expendemus.

Th. XVI.

Discernitur verò hoc Causatum seu Effectus in *Primum & Effectus*
Ortum. Illius contemplatio consistit in obligatione, è facto *licito, primus*
 vel *illicito* oriente. Ad *prius* referimus obligationem inter Con-
 dominos ratione rei Communis natam, cujus necessitate singuli
 ad parem curam, administrationem & officia admittendi, ita ut
 ab altero præstandum, ab altero exigì possit, *l. 10. ff. fin. reg. l. 47. ff.*
fam.

fam.ercisc.l.3.C.eod. quæ singula *præstationum personalium* nomine comprehenduntur *Struv. S.l.C.exerc. 15. th. 25.* & occupantur, vel in procurandis *commodis* vel avertendis *incommodis*, sive enim locando fundum communem sive colendo de illo lucratus quid fuerit condominus, nec lucrum, nec damnum solus sentit, *l. 6. §. 2. ff. Comm. div. l. 18. §. 3. l. 19. ff. fam.ercisc. l. 25. §. 17. l. 47. l. 44. §. 3. ff. eod.* Unde socii plures domum communem possidentes, quæ reparatione indiget, si unus illorum contribuere recuset, requisitus post quatuor menses dominio partis suæ privatur, *l. 52. §. 10. ff. pro soc. l. 4. C. de adif. priv. ac* quando dolo malo in re communi versatur, damna, deteriorationes & quæcunque dolo culpâ aut negligentia sunt commissa vel omissa cum altera parte innocente communicare nequit. *l. 19. ff. si serv. vind. l. 25. §. 16. ff. fam.ercisc. l. 4. C. comm. div. l. 25. ff. pro soc. Brun. nem. ad l. 25. ff. eod.* nec quicquam alienum à re communi invito condomino in illa facere, neque prohibere potest, quominus alter faciat, *l. 28. ff. Comm. div. ibique Gothofr. l. 11. ff. de S. R. P.* socius enim rem communem ad alium, quam in quem est destinata, usum usurpans, ita ut consocius partis suæ commoditate de fraudetur, *furtum* committere dicitur, *arg. l. 45. ff. pro soc. l. 45. ff. de furt. Caball. resol. crim. cent. 2. cas. 236. n. 3.* cum nulla juris ratio patiatur, socium æqualem rerum communium usum socio prohibere, quòd par omnium causa, *l. 2. ff. comm. div. & paris in parem nullum sit imperium, l. 4. ff. de recept. qui arbitr. Klock. tom. 1. cons. 29. n. 712. & seqq.* nihilque condominorum alter in alterius præjudicium facere possit, *Surd, vol. 1. cons. 47. per tot. Cothm. vol. 5. cons. 2. n. 9. Menoch. cons. 298. per tot.* quare invito altero servitutem constituere nequit *l. 2. ff. de servit. l. 26. ff. de S. V. P.* benè autem retinere, *l. 34. ff. de S. R. P.* neque illi neque alii jus suum præripere aut minuere, *d. l. 26. ff. de S. V. P. l. 11. ff. si serv. vid.* Vel plus suâ parte absque socii ratihabitione alienare potest *l. 68. ff. pro soc. etiam si majus in re communi jus habeat, Klock, tom. 2. cons. 52. n. 46.*

§. I. Porro cum jus sociorum uni competens ex hoc quasi contractu alteri communicetur, & inhabiles gaudeant beneficiò habilium, *l. 10. pr. ff. quemadm. serv. am* per regulam:

lam; Quod in Individuis consequatur quis ex alterius persona, quod ex sua consequi nequeat, Mandan. de contin. caus. cap. 18. n. 3. Beneficium minori competens extenditur ad consortes ejusdem litem majores, Bald. l. 11. §. sed utrum in fin. ff. de minor. quod ad pignora, emphytheusin, fideicommissa, feuda, eorumque acquirendi modum, investituram, intra annum & diem à majore & minore non petitam, si alter minor 14. annis, accommodant, Berlich. p. 2. dec. 180. Afflict. dec. 213. Heig. p. 2. q. 19. Schrad. de feud. p. 6. c. 2. n. 27. Carpz. lpr. for. p. 2. cōst. 45. def. 19. Brunn. ad l. 16 ff. de reb. aut. jud. possid. Quæ investitura à pluribus dominis confederalibus in communione existentibus facta, ratione juris, cuilibet in vasallos pro parte indivisâ competentis, facta censetur, Frantz. resol. 19. l. 1. n. 9. & interveniente divisionis judiciô, vel aliô quôvis alienandi sive acquirendi modô tam ex parte domini quàm Vasalli, quô alterutri pars obtingit vel à communione disceditur, Vasallus, qui ratione istius partis huic soli cessit vel convasalli partem sibi acquisivit, investituræ renovationem ab eodem, tanquam mutatô dominô, nihilominus repetere & solus pro modo & quantitate suæ partis servire tenetur, 4. f. 77. Harm. Pistor. O. 186. per tot. Jul. Claro §. feudum. quest. 49. n. 12. non tamen idcirco postpositâ Curiarum & Locorum consuetudine, quæ in Aula Electorali Saxonica, quoad novam juramenti præstationem, è juris feudalis ratione alias denuò non exigendam, hanc interpretationem recepisse testatur, Hartm. Pistor. quest. 47. n. 13. l. 2. quod is, qui semel fidelitatem juraverit, novô juramento onerari non soleat, sed sufficiat, si sub priori juramento fidelitatem prius juratam stipulatâ manu interponat & promittat; Se id quod ante jurasset etiam respectu acquisiti noviter feudi præstiturum.

§. II. Quæ negotii individuitas in feudo pluribus concessa, aut, si defunctô priore vasallo plures successere heredes, operatur, ut ad fidelitatis & servitii individui, in faciendo consistentis, præstationem quisque obligetur in solidum. 2. f. 26. §. 4. vers. Omnes 4. f. 77. Rosenth. de feud. c. 8. concl. 6. n. 2. & seq. Hartm. Pistor. l. 2. q. 47. n. 15. 16. idque verum, non modò cum feudum adhuc pro indiviso possident, verùm & postquam absque Domini præscitu diviserunt, Struv. S. I. F. c. 11. aph. 6. n. 5. Kohl. de serv. Feudal. p.

90

dal. p. 1. n. 90. ad quod tamen fidelitates & servitia non multiplicantur vel successorum conditio deterior redditur, verum licet omnes & singuli virum jurare teneantur, *unum* nihilominus specie præstant, Finckelth. *feud. 7. 16. 17.* quod impediti vel quandoque præstare tergiversantes Struv. *S. I. E. c. 8. aph. 6. n. 5.* Klock. *de arar. l. 2. cap. 41. n. 1. 58.* alteri convasallorum vel procuratori communi eiuem Bevollmächtigten oder Lehenträgeru demandare solent, qui communi nomine illud præstet, Speidel. *spec. var. Obs. voc. Lehendienst oder Lehenträger.* è cuius omnium vices sustinentis procuratoris, Lehenträgers/ contingente mutatione, repetendæ etiam communi nomine investituræ & fidelitatis pollicendæ necessitas æstimatur, Besold. *vol: 2. cons. 39. n. 16.* Mod. Piff. *quest. 133. n. 1. 2.* qualis si non reperiatu constitutus & fratrum vel agnatorum, feudum in commune possidentium, alter decedat, in investituræ renovatione advertendum, num, *relictis liberis decesserit, vel non;* adeo, ut *priori casu* renovatione & juramenti præstatione omninò op9, *posteriori* verò, distinguendum sit, an servientis feudi *pro diviso vel indiviso possessores* fuerint, ad quorum *prius*, tanquam mutato vasallo, investituræ renovatine opus ducatur, quoad *posterius* verò, ex jure quodam *non decrescendi* ad superstites devolutâ parte, necessaria minus censeatur, Berl. *p. 2. c. encl. 53. n. 36.* Knich. *de vestit. pact. p. 1. c. 1. n. 27.*

§. III. Et hæc de investitura *pluribus communi* notanda, à cuius è feudi ratione ad servitorum præstationem via paratur, quâ modo funguntur vasalli, ut domino cunctos pariter ad servendum admittente, vel ab uno potius, quàm à pluribus sibi serviri volente, *conjunctim* seu *collectivè* illos vel hunc *tantum* præstare sufficiat, *quantum* ipsorum antecessor, cum adhuc in vivis, præstiturus fuisset, Rosenth. *de feud. c. 8. concl. 6. n. 10.* nam plures in locum unius succedentes pro singulari persona habentur, *l. 2. ejusdemque* omnino juris censentur, *l. 2. §. 7. ff. de excus. iur. l. 56. ff. de cond. & demonstr.* Killing. *de Ganerb. disc. 16. n. 15.* Quæ vasallitica obligatio individua non modò in successionis casu & servitorum *reditus feudales diminuentium* præstandorum obtinet, verum & quando feudum ab initio *sub indivisi* servitii onere pluribus est concessum; Secus ubi cum qualitate distributivâ.

Singuli

51

Singuli, pu^a, quilibet, quisque tale servitium præstet, largitum, aut servitia sint curialia, in labore personali absque patrimonii diminutione consistentia, casu quo, secundum vasallorum pluralitatem servitia multiplicantur, & à singulis singulariter in solidum præstanda veniunt, Kohl. de serv. feud. p. 1. n. 99. usque 102.

§. IV. Cœterùm si conjunctim servire detrectent, vel dominus propter emolumentum aut interesse pariformiter illos admittere recuset, per constitutum Seniore vel convasallorum quempiam illa expediri sufficit, quò cœteri omnes liberantur, arg. §. 1. l. de duob. reis. l. 1. §. 4. ff. de eo per quē fact. quo min. cujus omnium nomine servientis eligendi facultatem, subortâ de super inter Dominum & Vasallos contentione, domino competere, tradunt Menoch. cons. 54. n. 45. Rosenth. de feud. c. 8. concl. 7. n. 8. & seqq. Afflict. dec. 395. n. 5. qui in solidum conventus illicò judicialiter convasallis denuntiare poterit, quo ad communis servitii præstationem prorata contribuunt, ne eò præstito, per instantiam peculiarem executio remoretur, Molin. ad consv. Paris. tit. 1. §. 2. concl. 4. n. 41. Hartm. Pistor. d. 9. 47. n. 16.

§. V. Horum sic constituta ratio è correspectivitate idem circa unius ejusdemque feudi plures dominos vel unius domini plures successores statuit, cum enim pro uno eodemque feudo plures dominos habere non sit compellendus vasallus, 2. f. 55. Mag. de adv. arm. c. 6. n. 581. ac feudi lege non nisi ad unam fidelitatem & unum servitium, ex quantitate & qualitate beneficii ponderandum, obligetur, 4. f. 77. ejus præstationem unus in solidum si exigat, vasallum quidem feudistico onere liberat, se verò Condominis ad actionem de recompensando obstringit, arg. l. 62. pr. ff. ad L. Fals. l. 3. §. 4. ff. de SC. silan. Struv. S. l. F. c. 11. aph. 7. n. 4. & ferente Casu, quod vasallus secundum obligationem suam omnibus serviat, non pro partibus gravitate, ut unum primum, servitia singulis ministrabit, verùm, ne iniqua è dominorum numerositate conditio resultet, secundum modum & portionem, singulis in feudo dominante, competentem præstabit, 4. f. 77. Fach. l. 7. controv. c. 55. cum primis, si omnes eodem tempore servitia deposcerent, iisque conjunctim indigerent, quo casu, prius interpellantem in propria persona stipabitur, alteri verò per sub-

52

Statutum comparebit, & omiffa interpellatione, ex majore feudi parte domino deferviet ipfe, ex æquis autem partibus condominis vel digniorem præferet aut Seniozem, vel gratificationi locum dabit, Kohl. *de ferv. feud. p. 2. n. 18.* Deficiente autem beneficii quantitate, pluribus ejusdem dominis cum competente moderamine eodem tempore deferendi, cœteris per substitutos inferviendi neceffitate folvitur, & quo minus ultra debitum oneretur, exculpatur, fi vel prius interpellanti vel majorem habenti partem aut digniori vel leniori fervitia debita exhibuerit, Schneidvv. *de feud. p. 5. n. 17.*

¶. VI. Prætereà cum renovationis feudalis neceffitas è manustam *dominantis*, quàm *servientis* mutatione dependeat, 2. f. 24. 40. & 55. mortuo domino, cui plures fuccefferunt heredes, *an ab omnibus fuccefforibus investitura renovatio follicitanda, omnibusque jurandum fit?* in quæftionem cedit, & ftatuitur, non à fmgulis, verùm ab omnibus conjunctim uno actu renovationem petendam, iisque fidelitatem jurandam effe, Carpz. *lpr. for. p. 2. c. 45. d. 29. Col. p. 1. dec. 76.* Quod difgregatis vel non coeuntibus dominis ex ufu multarum Illuftrium familiarum eo tractum: *ut durante communionem unus fingulorum nomine investituram faciat, & fidelitatem recipiat, fuper cujus electione, dominis alias liberâ, heredes quando difcordant, tutiffimam Vafalli ineunt viam, fuperiorem Dominum requirendo, ut decernat, cui ex inferioris Domini heredibus fidelitatis homagium præftari velit,* Hartm. Piftor *d. 9. 47. n. 24.*

¶. VII. Proinde uno vel altero con Dominorum defuncto vafallum de investituræ renovatione follicitum, tam ad hanc, quàm ad juramenti præftationem refpicere decet, adeò, ut domino *relictis liberis* defuncto, investituræ & fidelitatis renovationem intervenire neceffitas ferat. *Nullis v. relictis liberis* extincto, aliquâ faltem renovandæ investituræ petitione, vel potius declaratione opus habeat, quâ fe jam à reliquis dominis demortui partem ad illos devolutam recognoscere oftendat, Frantzk. *1. res. 19. per tot.* Diftractâ autem communionem vel dominante feudo cœterorum affenfu ad unum devolutô, expeditum, nonnifi huic foli jurandum & investituræ renovationem pro illius mutatione reiterandam

53
dam fore, Carpz. p. 2. c. 45. d. 29. n. 9. semperque feudum
à possidente recognoscendum, eivè serviendum esse,
Zasius de feud. p. 7. n. 7. de quo inter duos pluresve
si ambigatur, ante ulli servire haut tenetur Vasallus, quam ipso-
rum aliquis possessionem justè fuerit adeptus vel dominium evi-
cerit, Schrad. de feud. p. 6. c. 6. n. 22. 61. Rosenth. de feud. c. 8. concl.
12. n. 10. non tamen utroque casu neglectâ Dd. cautelâ, submini-
strata à Dn. Kohlio dict. tr. p. 2. n. 93.

Th. XVII.

Cognitâ quantum nostro instituto satis communi obliga-
tione è licito facto dimanante, ex illicito nascentem excutiamus,
non minus enim virtus Ofores quàm flagitia amatores alunt, qui
bonis avibus ad virtutis compita retracti, jam dum vacillantes
parastatarum promptitudine scelerorum contubernio rursùm
se despondere non verentur, criminaque communi facto levârî
putant, unde in utroque & pagano & Christiano Imperantium re-
gimine solerti studio Reip. Moderatores coercendis ac plecten-
dis malevolorum ausibus non saltem invigilârunt, verùm etiam
ad facinus ipsum suggestionibus, cohortationibus & instigatio-
nibus provocantes pari cum ipsis delinquentibus reatui submise-
runt, hinc efformata & concepta ab Jctis agendi formula: Si pa-
ret Titii ope & Consilio furtum factum, in duplum cum conde-
mna: Vel Ope consilioque tuo furtum factum ajo, l. 36. in pr. l. 50.
§. 1. ff. de furt. l. 27. §. 1. ff. ad L. Aquil. Briss. l. 5. formul. p. 377. in med.
Coedd. de V. S. ad l. 53. n. 11. quam Carolina Nemesis art. 177. ad
quorumvis scelerum autores & Cooperatores extensum ivit, cri-
minalique poenâ multandos sancivit.

§. I. Varia autem illius formulæ lectio apud juris Condi-
tores haut leve dissentendi argumentum dedit, alii enim sensum
conjunctum requirentes, consilium & operam simul facto inter-
venire volebant, alii verò, qui frequentiore formulam lauda-
bant, disjunctivè accipiebant, & alterutrum sufficere autuma-
bant, ut hinc inde dubitationibus distractos Jctus Paulus d. l. 53.
vers. Sed verum conciliare studuerit, ac posteriorem Labeonis
sententiam veriore dixerit, quia aliud sit factum ejus, qui ope,
aliud, qui consilio furtum facit, ut cunque involute ac in terminis
G 3 simplici-

simplicibus nemo videatur ope fecisse, qui consilium malignum non habuerit, nec consilium dans non videatur non ope consilium dedisse, in sensu tamen *formali & relativo*, quatenus Opera est auxilium consilio maligno instructum, quod quis scelus patranti præstat, l. 50. §. 3. ff. de furt. Consilium autem valida persuasio, quâ quis alterum permovet, ut scelus ipso actu committeret, ratione effectus sanè alius est, qui opem, alius qui consilium subministravit, Carpz. pr. crim. p. 2. 4. 87. n. 2. consilium enim verbis potissimum, auxilium verò factis præstatur, Farin. quest. 129. n. 2. quorum utrumque licet pro formalitate intrinsecâ requirat 1. *dolum malum*, quo excluditur consilium nudum, vel opera ab homine fraudis ignarò lata, l. 50. §. 2. ff. de furt. l. 76. ff. de R. I. 2. ut auxilium vel consilium sit *ordinatū ad committendum scelus*, 3. Illud ipsum sit *insecutum*, attamen consilium seorsim in *dolosâ persuasione, impulsione, & instructione* ad patrandum facinus consilium, quod malefacientem manu veluti dirigit, & in *Communicativum*, quò complices communi operâ & studio consilia conferunt, *Instructivum* vel *Instigatorium*, ubi quis ad delinquendum excitatur & impellitur ac *Directivum* discernitur, de quo paulò supra.

§. II. Proinde sumendum intervenientis consilii vel operæ supplicium *non minus* è formâ delicti sive *Interiori* sive *Exteriori* in voluntate & actu culpabi consistente, qui se vel factò l. dicto aut scripto & consilio exerit, l. 16. ff. de pœn. quàm è temporis adjuncto mitigandum vel exasperandum erit, aut enim *ante actum*, vel *in actu* sive *post actum* concurrunt. *Ante actum* Consilium *communicativum*, *approbatorium* aut *confirmatorium*, quod etiam voluntas nuncupatur, l. 5. C. ad L. lul. Maj. licet inter consilium dantem & eò utentē sit obligatorium, l. 47. ff. d. R. l. ad puniendum tamen non sufficit, l. 53. vers. post. veter. autor. l. 1. §. 1. ff. de furt. Nisi in factis à lege notatis, in quibus singulis etiam consilium delinquendi iniisse pro crimine habetur, veluti, in Perduellionis, Læsæ Majestatis l. 5. C. parricid. l. 1. l. 2. ff. ad L. Pompej. de parric. Vis publicæ, l. 3. ff. ad L. lul. de vi publ. Hospitationis vel Occultationis facinorosum & seditiosorum hominum crimine l. 1. C. de his qui latron. occult. pro quibus omnibus è circumstantiarum qualitate arbitraria poena infligitur, arg. l. 4. §. 1. ff. de

§ 99
ff. de incend. ruin. naufr. l. ii. ff. de pœn. Jul. Clar. §. ult. q. 87. Menoch
A. l. Q. l. 2. cas. 351. n. 1. & cas. 355. n. 9. & seqq. Carpz. pr. crim. p. 1.
q. ii. n. 44. 55. & p. 3. q. 134. n. 37. 148. Klock. tom. 2. cons. 72. n. 41. us-
que 51. Instigatorium verò vel instructivum consilium, consultori
pessimum, consulentem obligat. 36. vers. plus Pompon. ff. de
furt. non enim laudando vel exhortando multo minus instigan-
do malitia augeri debet. l. 1. §. 4. ff. de serv. corrupt. l. 20. C. de furt.
l. 47. ff. de R. l. ibiq. Dec. scelerisque instar putatur, alios svaden-
do juvisse, l. 16. in fin. pr. ff. de pœn. præsertim si consilium habue-
rit exitum, l. 52. §. 13. 19. ff. de furt. quò sanè deficiente, licet læden-
dus, utpote nondum læsus, agere non poterit. Dom. Bannes. de-
cis. de l. & l. q. 62. art. 7. Magistratus tamen ob rem mali exempli,
carcere vel aliâ pœnâ extraordinariâ consilium dantes aut ope-
ram ad scelus pollicentes, haut inique plectit, Wesemb. de furt.
n. 11. Farin. q. 129. n. 82. & seqq. Gilhaus. annot. ad constit. Crim. art.
177. circ. fin. & hæc de Consilio ante factum interveni-
ente.

§. III. Quod si Opera factum antecedit, extraque actum
suppetiæ ferantur sub distinguendum, an auxilium aetui sit proxi-
mum vel potius remotum! ita ut hoc casu, mitius delinquentibus
auxiliatores puniantur & extraordinariâ judicis arbitrio defini-
endâ pœnâ afficiantur, Menoch. l. 2. A. l. Q. c. 349. n. 5. Carpz. pr.
crim. q. 87. n. 21. Illo autem, quando auxilium latum est proximè
ante actum cooperando ac causam dedit immediatam, par infli-
genda pœna, l. 15. ff. ad L. Corn. de sicar. l. un. §. 2. C. de rapt. virg.
Gilhaus. arb. jud. crim. cap. 2. tit. 12. n. 14. 15. Damhaud. pr. crim. cap.
133. n. 2. Carpz. d. q. 87. n. 14. plures enim simul delinquentes insi-
mul ejusdem pœnæ & quidem in solidum rei fiunt, Wesemb. d.
l. Carpz. p. 2. q. 78. n. 31. & seqq. Col. dec. 150. Non minus ac si in ip-
so actu, quod alterum partitionis membrum, Consiliatores vel
auxiliatores extiterint & non solum operâ, verum & consilio
manus & mentem direxerint, facinusque perpetrârint, Berl. p. 5.
concl. 55. n. 20. 23. Masc. de prob. vol. 1. concl. 159. n. 18. Mar. Giurb.
cons. 7. n. 7. n. 7. Farin. q. 131. n. 40. extraordinariâ verò pœnâ
complures in rixâ, digladiatione vel turbâ casu exortâ lethaliter
aliquem vulnerantes feriuntur, si rei patrantes ignorantur, vel
vulnera

vulnera non fuere mortalia, attamen junctim omnia mortem attulerunt *P. H. O. art. 148. ibique Stephan. Wes. n. ad. L. Corn. d. Sic. n. 19. Carpz. pr. Cr. p. 1. q. 25. Brunnem. ad l. 11. ff. ad. L. Aquil. §. IV.* Patratō nunc scelere & post factum, auxilium vel favor, qui præstatur judicis arbitrio plectendus relinquitur, *Boer. decis. 167. n. 4. Carpz. d. l. q. 87. n. 38.* quod cum ordinario ferè supplicio commutari solet, quando subdolō consiliō, puta, ut commisso facinore auxilium feratur, animum ad fœderanda auxilia adjecerunt, illaque subministrarunt, *Menoch l. 2. A. l. Q. c. 349 n. 23. Mar. Giurb. conf. 42. n. 9. & seqq.* Quam puniendi facultatē judicis vel domiciliis forum aut delicti commissi *l. deprehensionis* forum defert, ex quo rhadamantheo officio fungitur, qui ceteroquin jus reddere nequit, *l. 3. ff. de Off. Pras. a. ubi. qua in provin. C. ubi de crim. ag. Carpz. p. 3. q. 110. n. 9. 13. 69.* adeò ut Magistratus etiam minimus sive Magistratiunculus in suo territorio major habeatur quolibet alio, non ejus loci. *Coler. de proc. exec p. 3. c. 7. n. 29* qui extra territorii sui districtum in privatorum sorte ponitur, *Nordermann de jur. principat. concl. 49. lit. b. Knick. de jur. territ. cap. 4. n. 39. 40.* ut pronò quasi alveo quæstionis determinatio fluat: *Si Comes, Baro vel Nobilis immediatus in alicujus Civitatis Imperialis vel alterius Status territorio delinquat, ibique reperiat, in quantum illius loci Magistratus, jurisdictionem habentis, potestas se exercere valeat, an reum capere, judicare & punire possit?* Cùm reatus omnem dignitatem vel honorem delictum potius aggravantem quàm excusantem excludat, *l. 1. C. ubi Sen. vol. Clar. l. 17. C. de dignit. l. 8. C. de Episc. & Cler. nec venerationem ejus decoctori profuturam velit, qui tacitè se submisisse, jurisdictionevè excidisse pensatur, Math. Steph. de j. d. l. 1. c. 30 n. 32. Rot. Rom. dec. 3. n. 2: de for. compet. Klock. tom. I. conf. 13. n. 59*

§. V. Verùm enim verò providâ in sumendis tam Illustrium personarum suppliciis circumspèctione procedendum, nec severiora in consulto Imperatore ab ordinario loci Magistratu intercipienda, *C. I. A. l. 48. tit. 2. lib. 12. 13. Knipsch, d. jur. & Priv. civ. imper. l. 2. c. 5. n. 113,* cujus jurisdictio prorsus erga *Eminentiores & Potentiores Imperii Status delinquentes* elanguet, Rumel.

Rumel. ad A.B. part. 2. diff. 1. cor. 5. lit. c. Matth. Stephan. de juris-
 dict. l. 2. p. 1. c. 2. memb. 2. n. 85. & seqq. Schubh. de austreg. c. 5. n. 53.
 Vultej. de jurisd. ad tit. C. ubi Senat. vel. Clariss. n. 48. Quibus ipsis
 capitaliter in sibi Natos animadverti volentibus paritatis jus de-
 hortamento arg. l. 13. §. 4. ff. ad SC. Trebell. Limn. d. l. P. 1. 4. c. 8. n.
 102. Nic. Myler. de Gamolog. c. 22. n. 5. 9. quò filius feudali quali-
 tate auctus æque cum patre præfulget, iisdemque titulis in salu-
 tationibus & inscriptionibus gloriatur. Bets. de pact. illustr. fam.
 c. 8. p. 434. & seqq. Myler. diff. de princ. & stat. Imp. c. 22. circ. fin.
 Qui æqualis dignitatis vel potestatis splendor in communi ter-
 ritorio alterum etiam alterius jurisdictione eximit, Killing. de
 Ganerb. disc. 9. n. 4. 5. Aug. Bero. vol. 3. conf. 20. n. 3. Klock. tom. 1.
 con. 13. n. 58. nec in ejusdem prorogationem condominis, mutua
 cognitioni se subjicientibus, descendendi facultatem confert,
 Surd. conf. 47. n. 41. vol. 1. verum ratione obligationis ex lege, quã
 quis ipso jure fit punibilis, sine violatione respectus ad superio-
 rem, qualem intra suæ ditionis complexum ante se non ha-
 bent, hujus vindicem manum defugere non possunt, Klock.
 tom. 1. conf. 29. n. 716. quantumlibet multorum Ganerbinatum
 consuetudo ipsos primæ instantiæ beneficiò uti, sibi que invi-
 cem jus dicere comprobet, Wehn obs. pr. lit. G. voc. Gan. Erben
 Killing. disc. 19. n. 23. 24. & plurium Condominorum illius juris-
 dictio potentior in subditos deprehendatur, qui mero & mixto
 Imperio, vel majori parte armatus, quàm qui simplice jurisdi-
 ctione & dispari portione junctus, Tusch. concl. 89. n. 9. 37. lit. P.
 Boer. de custod. clav. n. 54. & seqq. è quo inæquali jurisdictionis
 moderamine circa discretum ejusdem specierum usum, quò alter
 dominus jurisdictionis criminalis, vulgò *Fraisch-Herr*/alter verò
 Civilis sive mixti Imperii, *Bogten-Herr*/colligitur, Posterioris
 hujus insignia vel arma portis, muris aut turribus tantum affigen-
 da esse, non itè meri Imperii domini, Knipsch de jur. & priv. Civ.
 Imp. l. 1. c. 12. n. 144. Castr. conf. 44. n. 5. in fin. vol. 1. Höping. de jur.
 insign. cap. 13. n. 114. quum illius jurisdictio territorio cohærens
 universalè terræ dominum constituat, non Criminalis, quæ territo-
 rio cõnexa subjectionis jugo neminem nisi patrato facinore &c.
 premit, Gail. de pign. c. 15. n. 6. Frec. de feud. l. 2. auctorit. 2. post. n.
 2. Biedenb. nobil. quæst. 3. n. 8. nec extra delicti casum Civilis do-

H

mini

mini territorium, eò insalutato, armatâ manu ingrediendi potestatem præstat, Rosenth. de feud. cap. 6. concl. 85. n. 10. Arum. de jur. publ. disc. 24. q. 5. Gylm. symph. tom. 1. p. 1. f. 336. Schyvan. obs. 87. Thom. Michael. de jurisd. 1b. 93.

Th. XVIII.

**Effectus
Ortus.**

Effectum primum excipit *Ortus*, qui cernitur in remediis tum pro jure in re communi conservando, tum recuperando, quæ expediuntur vel circa *Proprietatis Causam* & totam controversiam dirimunt, vel *Possessionis argumentum* & fluctuante proprietatis causâ, utpote difficilioris indagationis, æquale possessionis commodum aut asserunt, vel assertum præmuniunt, Klock. tom. 1. cons. 29. n. 711. Discreta verò pro *Objecti varietate* enascuntur judicia, quæ pro cujuscunque natura, *Cui, adversus quem & ad quid* unumquodque intentetur, è jam dictis facile eruuntur. Pro generalitate nostrius thematis in duo genera diducimus, *Personalia & Realia*, quæque ex his descendunt, *Mixta*, quorum **Actiones** ob frequentiore præmissis resultantem effectum, primò locò **Mixta.** rationem inimus, eaque sunt: *Finium regundorum, Familiae erciscunda & Communi div. judicium.*

Personales.

§. I. Inter personales actiones *Condictio* eminent, §. 15. l. de act. à quâ haut multum dissimilis *in factum actio* subsidiaria, è variis causarum figuris orta l. 6. §. 6 ff. *Comm. div.* Vindicat item damnum *injuria* in re communi datum, L. *Aquil. actio*, 3. cap. l. 27. §. 5. 9. 10. ff. *ad L. Aquil.* atqui non solum commissionis verum & omissionis culpam expendit, Brunnem. *ad l. 27. n. 9. ff. ad L. Aquil.* Sic contra socium re communi me uti prohibentem aut rei meæ usum intervertentē *Injuriarum actio* prodita, l. 13. §. fin. l. 14. l. 24. ff. *de injur. l. 11. ibique* Gothofr. ff. *vi & vi arm. l. 3. §. 2. ff. uti poss.* Menoch. *cons. 1237. n. 22.* Denique oblitium compendium judiciorum præparatoria & summaria expeditionis *actio ad exhibendum* cumulari potest, Carpz. *proc. p. 1. n. 48.* quam tamen Curia stylus nō adeò frequentat, verum Mandatis compulsoriis Exhibitionem impetrare consuevit, Mindan. l. 2. *de mand. c. 50. n. 11. 17.* Paul. Christin. 2. *decis. 191. n. 3. & ult.* quæ haut rarò in puncto editionis instrumentorum communium decerni solent, arg. l. 5. ff. *famil. erciscun. l. 3. §. pen. ff. ad exhib.* Gylm. *Symph.*

Symph. tom. 3. voc. Acta vers licet regul. Blum. proc. Cam. tit. 51. n. 34.
 & quandoque contra judicem de syndicatu conventum emanant, ut acta judicialia tanquam publica & communia, in quibus simul colligantium interesse vertitur, contra se edere teneatur, *gl. in l. 2. §. item divi ff. de jur. fisc. Roman. conf. 433. n. 10. & seqq.*
Jason. in l. 1. §. edit. ff. de edend. n. 6. 7. quum rescripto in communi causa emissio, licet ad unius personam sit directum, nihilominus litis consorti prospiciatur, *l. 1. C. civ. rescr. Fach. 8. contr. 66.*

Th. XIX.

Quod si de Compossessione jurgia excitentur, varia pro facti contingentia Remedia deservire possunt, quorum quaedam cum adipiscenda possessionis causa, quaedam retinenda & recuperanda quaedam comparata sint, §. 2. *Inst. de interd. singulis ferè experiri licet.* Pro adipiscenda compossessione Interdictum, *Quorum bonorum, Quod legatorum, Remedium L. fin. C. de Edict. D. Adrian. toll., item l. 3. C. de pign. & hypoth. & Salvianum interdictum* competunt, quorum uno lecto Coheredes vel de possessione contententes in rerum *Universitatis* aut *singularium* possessionem mitti instant, vel re adhuc integrà, imploratò judicis officio Nobili, aut quod frequentior usus probat, adhibitò Notariò cum testibus vacuæ possessionis prehensionem accelerant, *Hahn. ad Wes. de interd. n. 4.* è quo communi possessionis jure circa Fratrum personas præsumptio inducitur, quod unò eorum solò occupante, non *privativè*, sed *cumulativè*, fratrum quoque nomine, possessionem prehensisse communique nomine possidere aut metur, *Bart. ad l. qui jure. n. 1. ff. de acquir. poss. Boer. decis. 58. n. 7.* fraterque, fratrem compossessorem agnoscere detrectans, non sit audiendus, & sinistram de se opinionem excitando violentiæ crimen incurrat, *l. 51. ff. pro soc. Franc. Curt. conf. 168. n. 34. Bart. Socin. vol. 1. conf. 61. n. 7. & conf. 167. n. 4.* cum nemini possessionis communem in causam propriam convertere liberum, *l. 4. C. de acquir. vel retin. possess.* Duo autem pluresvè heredes vel competitores ad occupandum quando properant, cessante armorum timore vel strepitu, utrique vacuæ possessionis apprehensio permittenda ac præveniens eousque juris præsidio tutandus, donec alius de jure suo probet, *Natta conf. 568. n. 3.*

quantumvis callidô consiliô ductus ceteros cohæredes & quos ordo successionis ex æquô parique jure ac titulô contingit, ab-
 sentes & ignorantes præventionem quâdam antiquioris possessio-
 nis qui antevertit, ex hujus modi anticipatâ possessione, uti vio-
 lentâ & clandestinâ vel initio vitiosâ tanquam *Vulturnus* posses-
 sor juris effectu destituendus, *Natt. conf. 93. n. 6. Cothm. vol. 1. resp. 9. n. 181. & resp. 55. n. 94. vol. 1. Gail. de arrest. c. 1. n. 22.* licet nunquam non verissima *Jctorum parcemia*: *Possidentes beatos predicans*, sive *litis ingressum, progressum* sive *egressum* si perspexeris, ut à triga Nobiliss. *Jctorum Ulpiano*, in *l. 3. ff. quod cum eo qui in al. pot. l. 14. ff. de nox. act. Paulo, l. 52. pr. vers. merito ff. de pecul. & Gajo, l. 4. ff. de in rem verso* edoctus *Parladorus* tradit, *l. 1. rer. quolid. c. 9. n. 2.* & latissimè *Ripa*, in *cap. Sape x. de restit. spol. Andr. Glut. rer. quolid. c. 1.* quod ipsos etiam quantumvis litigio implicatos suaque recuperantes haut fugit, qui dum victoriam plerumque litium expensis inæqualem & onerosam potius quam proficuum reportant, de infortunio pariter atque stultitiâ conqueruntur, quod in judicio ad extremam lineam contenderint; und *gerecht fertiget/bis sie recht fertig worden/Vent. de Valent. parshen. litig. l. 1. c. 4. Wehn. voc. Justiz. Wesen.*

§. 1. Turbativa vis *Vti possidetis vel Vtrubi* interdicto pro-
 pellitur, Expulsiva verò interdicto *Vnde vi*, Actione *L. Jul. de vi publica* & quæ hac lege suffundata est, saluberrimâ constitutione de *Pace publica O. C. p. 2. tit. 9. & seqq.* item actione *Spolii ex Canon. redintegr. 3. q. 1. cap. Sape 18. x. de restit. spoliat.* *Menoch. remed. recup. possess. Wiedenbr. tr. meth. de interdict. c. 13. 14. Rutger. Ruland. de Commissar. & Commiss. p. 3. l. 4. c. 3.* in quorum remedi-
 orum Concurfu exquisitius & compendiosius, quod sine longiori viâ ad optatum perducit finem, eligendum, *Ott. Meland. ad jus Camer. p. 8. de libell.*

Th. XX.

Petitoria Connumeratis possessionem adjuvantibus remediis, *Petitoria* lustranda, nunquam enim non prudentes *Causarum Patronos* ante cœptum de proprietate litigium, *possessorum* com-
 moda *Clientulis* vindicandi sollicitudo tenet, iisque bonam vi-
 ctoriae partem se jam obtinuisse confidunt, vulgato adjuvi dicte-
 rio:

rio: *Qui potest capere capiat, possessio valet.* Cagnol. in addit. Adag. Erasm. tit. proxim utend. p. 1544. melius enim est: *Vnum Tene, Tene*, quàm *centum Cape, Cape* sc. per longum & molestum litigium. Acc. in l. cum his de transact. hinc ex ipsa Ordinis ratione actiones ad possessorium spectantes in tractandi vel terminandi modo remediis petitoriis præmitti solent, consulente Jcto Cajo, in l. 24. ff. de R. V. Mager. de advoc. arm. c. 17. n. 2. Ungebauw. exerc. 16. q. 1. in Nego. quò tamen consilio, num advocatus, qui legis non hominis conscientiam præditus fertur, Innoc. in c. pastoral. n. 6. de caus. possess. & propr. Parlad. l. 1. rer. quot. cap. 2. n. 15. haut ignorans, jura partium in petitorio per quam angusta fore, salvâ conscientiam uti possit? ex Fr. Sarmienta aliisque docet Merckelbach apud Klock. vol. 1. conf. 40. n. 18. usque 22. Adscribimus verò realibus actionibus Præjudiciales, quibus in casu negationis, quando alter ab altero condominus vel Socius diffitetur, ad hoc locus tribuitur, ut prius quaestio de communione, an nimirum talis aliqua cum vicinis intercedat? expediatur, & tunc demum, an alterutrius hoc vel illud faciendi facultas sit, ulterius disceptetur. arg. l. 16. l. 17. & 18. ff. de Except. & præscript. §. 13. l. de act. Vindicatoria contra tertium quoque competit, partem meam possidentem l. 8. ff. de R. V. & quidem si pro indiviso possident, in solidum contra tertium Extraneum instituenda, pro diviso verò & certarum Regionum possessores ubi existunt, ab utrisque fundi mei pars repetenda, d. l. 8. Killing. de Ganerb. disc. 7. n. 8. Quandoquidem Negatoria actio adversus præcipua vel singularia in re communi asserentem datur, contra quam Confessoria jure Servitutis experitur, hoc vel illud in re cæteroquin communi agere habere vel licere, quod si verò absque servitutis titulo hoc vel illo modo re communi uti contendatur actiones hæc cessant, & Comm. div. potius agendum, l. 4. ff. de serv. leg. l. 3. §. 1. 2. ff. de nov. oper. nunt. cum in re communi nemo dominorum servitutis jure neque facere quicquam altero invito possit, neque prohibere, quo minus alter faciat, l. 26. ff. de S. V. P.

Th. XXI.

Proposita hæc tenus *Consentaneorum* doctrina postremo *Contraria* nunc loco *Dissentaneorum* vel *Pugnantium* tractatio disponenda, circa quam *Contraria* obviant, quibus acquisita rerum condominia

H 3

minia

minia rursus dissolvuntur, resque privatim cuilibet in solidum cedunt, ad quæ dum mentem reflectere lubet, eandem methodum sectemur, & quid resistat *Efficienti*, quid *Subjectiva* Cause, quid *Objecto*, quid *Forma* & *Fini* denique consideremus. *Effectrici* Cause Voluntas *contraria* adversatur, quamvis enim communio in perpetuum *i. e.* ad vitam coiri vel tolerari possit, *l. 1. ff. pro soc.* contra aliorum tamen contractuum naturam, *l. 5. C. de O & A.* diutius non persistit, quam Socii in eadem voluntate perseveraverint, *§. 4. l. pro Soc. l. 5. C. eod.* Quandoquidem verò nuda voluntas nihil operatur, nisi *re* & *facto* declaretur, dissolutio ista vel *mutua utrinque voluntate* verbis nuncupatâ, *l. 63. §. 3. ff. & l. 5. C. pro soc.* Vel *tacite, facto ipso*, accidit, veluti, quod omnes res suas separatim agere incipiant, *l. 64. ff. pro Soc.*

§. I. Dissolutionem ratione *cause subjective* incidentem tractantibus *duplex* personarum *mutatio* occurrit, è morte tam *naturali* quàm *Civili* contingens, ad quam *priorem* licet sociale jus, tanquam in re ipsa constitutum, non perimatur, verum in heredes transmittatur & saltem personarum mutatio intercedat, *Mant. de tac. & amb. conv. l. 6. tit. 24. n. 32.* attamen mors *Civilis*, velut proscriptio, bannimentum &c. jus commune tollunt. *Const. vom Landfrieden. tit. Wird der Ban. Erben schloß. Gail. de P. P. l. 2. O. 15. n. 8. Menoch. cons. 101. n. 8. & Recuper. possess. rem. 10. n. 89 & seqq.*

§. II. Quod si rei ipsi casus integralis absque condominorum culpa superveniat, ratione *Objecti* *Communio* finitur, neque enim ejus rei, quæ jam nulla est, vel in commercio esse desinit, quispiam socius esse potest, *l. 58. pr. l. 63. §. ult. ff. pro Soc.* qui interitus non solum rerum *corpore* pereunium, verum etiam, quarum *dominio* exuti, jacturam comprehendit, *arg. l. 52. §. 3. ff. pro soc. l. 2. §. 20. ff. de vi bon. rapt. l. 14. §. ult. ff. de peric. & comm. rei vend.*

§. III. A *causâ formali* dissonantia, ut excutiamus, eò facit *I. Prescriptio*, quam ut supra *modum constituendi*, ita ab effectu contrario, præsumptionibus si pugnandum, *destruendi* nuncupamus, quando quis partem alicujus rei ut propriam per legitimum annorum curriculum cum debita onerum præstatione possedit, quod hujus partis dominium in *solidum* illi accrescat, *Tusc. concl. pr.*

pr. 305. n. 3. lit. S. & solitariâ isthâc possessione à communione se-
paratio inducta præsumatur, cum primis si appareat, portiones
separatim possessas, esse æquales, jure domini ad singulos spe-
ctantibus, Brun. à Sol. loc. Comm. voc. Divisio n. 26. Masc. de prob.
vol. 2. concl. 732. n. 7. Gabriel. de præsumpt. concl. 1. n. 28. quam fi-
ctam II. vera excipit Divisio, non nisi in res, ubi de communione
constat, cadens, l. 1. l. 3. ff. l. 1. l. ult. C. comm. div. ex quâ eodem, quo
ante jure in communi possidetur, l. 14. C. fam. erisc. l. 7. C. comm.
utr. jud. Duplex autem perspicitur, Voluntaria altera. Altera Ne-
cessaria, qua unus ceteris recusantibus in judicio ad divisionem
provocat, ac eo sensu, quo superior, Permutatio, hæc, Alienatio,
subaudit, Barb. l. 4. c. 41. ax. 1. Tusc. concl. 532. n. 22. 23. & concl.
542. n. 18. & seqq. lit. D. ac cum habitudine ad rem divisibilem, vel
indivisibilem instituenda, ita, ut priori casu, expediatur per quotas
& tot fiant partes, quot sint personæ, Posteriori verò, quando na-
tura subjecti ejusdem in capax, exindeque corrumpatur, subha-
stationis vel licitationis remedio succurrendum, plusquæ offe-
renti res cedenda, aut si hoc insufficiens, vel omnes rei affectione
tangantur, ita, ut nullus alteri cedere velit, majorem habenti par-
tem sit adjudicanda, l. 1. l. 3. C. comm. div. ibique Brunnem. Hartm.
Pistor. Obs. 147. Killing. de Ganerb. disc. 6. n. 32. 33. Carpz Ipr. for.
p. 3. c. 15. d. 34. Singulis verò Condominorum pari gradu junctis,
nec ullo prærogativa aliquâ veluti Optionis, cognationis jure aut
portionum inequalitate præpollente, sortitione dirimatur, l. 3. C.
comm. de leg. Rauchb. p. 1. q. 42. n. 2. III. Alienatio, etiam si enim
res aliqua duobus communis, liberum tamen alterutri est por-
tionem suam irrequisito condomino oppignorare, vendere aut
cuicumque velit, etiam potentiori, alienare, l. 3. C. comm. rer. alien.
l. 1. C. comm. div. l. 16. C. de jur. dot. Mod. Pistor. cons. 29. n. 34. l. 1.
quocirca tamen insignem possessorum pro diviso vel indiviso u-
susum attendita distinctio præstat, nec non, an post vel ante factam
ad divisionem provocationem intercipiatur, vid. Brunnem. ad l. 1.
C. com. div. Gail. 2. O. 69. Klock. vol. 2. cons. 24. n. 33. Negus. de pign.
membr. 2. p. 2. n. 44. Surd. dec. 44. n. 7.

§. IV. Prodidimus hætenus è serie causarum destruentia
 in

in ordine ad Finalē cuius Opposita hic agmen claudunt, & com-
 munionem deperire cogunt, quotiescunque Condomini ad af-
 fiduum inter pares discordiæ malum dilabentes pacis & concor-
 diæ studium circa res communes aspernantur, generosiorique
 vitio, *ambitione*, inquinati invicem plus se quam vatiniāno odio
 intestant, & quod unus præcipit, alter prohibet, nīlque nisi mu-
 tuas simultates ac dissensiones in mutuam communium bono-
 rum pernitiem & neglectum grassantes alunt, (casu quo, *an statu-
 tum à pluribus condominis factum ceteris invitis ab uno cassari pos-
 sit?* Item *Condominis contraria imperantibus, Virū subditi unicuiq;
 obtemperare habeant?* Et *an subditi dominos communē jurisdictionē
 habētes cogere possint ad sese concordādū?* vid. *Pac. de prob. l. 2. c. 36.* illa
 sane rerū facie cōsultissimū erit, ad restinguēda hæc dissensionū
 fomenta, rem communem per separationem bonorū deserendo
 analogam hanc societate discingere, maloq; huic ejusq; asseclæ,
scandalo, divisionis iudicio, incendivū omne & fomitē succidere.

Th. XXII.

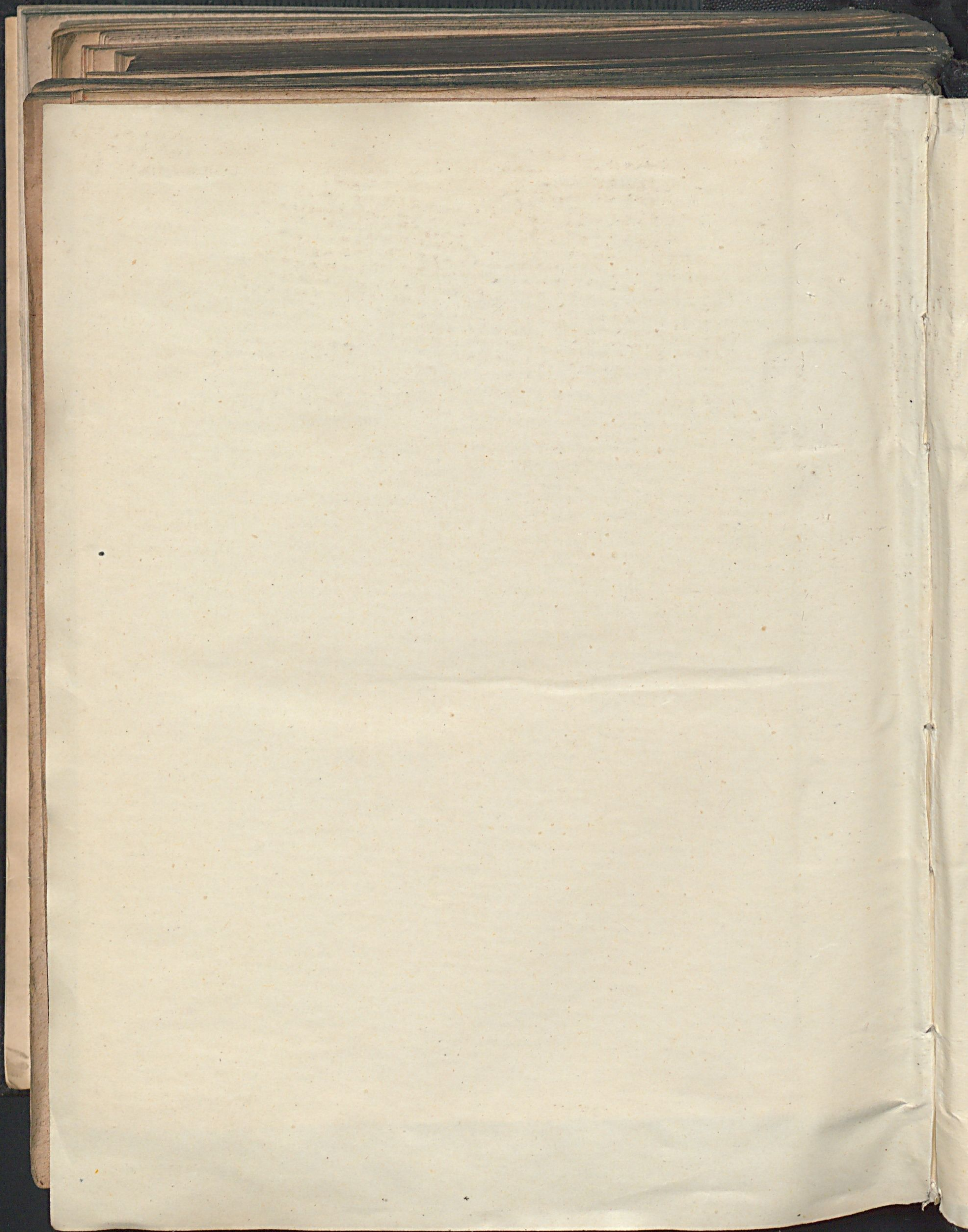
Tempestivum nunc foret, ea quæ extra materiæ pomœria
 versantur, veruntamen cognationē cum eā fovēt, AFFINIA ad
 trutinā exigere, enim vero cūm ex præcedentis aliquatenus col-
 ligi possint, scriptionis etiam nostræ genus arctioribus inclusum
 Cancellis debitum excutiendi modum moretur, ex instituti ra-
 tione vela complicamus, atque confertum ex AMPLISSIMI
 SENATUS ACADEMICI jussu Discursum pro capessendis
 in UTROQUE JURE HONORIBUS Ddreis,
 de diffuso hoc, pariter ac nodoso, COMMUNIONIS
 argumento, quod olim hodieque lites in exitium usque Condo-
 minorum, illas agitantium, dedit sævas & furiosas, dissolvimus,
 qui quantuscunq; demum sit, sicubi non eā, quæ adferri debebat,
 curā tractatus, de venia cujusquam male sperare nō possum, qui
 quantillum hic videt, non injustam Commentarii formam, sed
 Dissertationis saltem loco meditatam æstimabit. Nunc Sancto-
 rum Sancto, Deo TRINO & UNI cujus gratia, omnibus eum
 colentibus, communis, pro divina concessa Gratia Immortales
 devota mente libamus gratias, EI cui SOLI

L. H. G. I. S. S:

Debetur sine

FINE.

SUPERPONDIORVM DECAS.

- I. Jus primogenituræ in divino architypo radicatum, quoad humanam universali nomothesiâ destituitur.
- II. Trinubium Cæsareæ Cancellariæ ex Europæo, Germaniæ, Hungariæ & Bohemiæ: *Die Römische Keyserliche auch zu Hungarn und Böhheim Königl. Mayestät* nihilò nisi Majestate inolevit.
- III. Territoriale axioma essentialè Imperii Civis consecutum habetur, ita ut absque hac qualitate illud asserenti onus probandi incumbat.
- IV. Comes, Baro vel Valvasinus alius Comitatum, Baronatum aut alia prædia franca cum jurisdictione simul in subditos competente Principi in feudum offerens, hinc inde ordinariam Eius jurisdictionem neutiquam agnoscit.
- V. Num quid Principes & Comites miseram illam & nimiam diligentiam, de qua conqueritur L. Titius l. 88. §. 17. ff. de leg. 2. in testamentis suis adhibere teneantur? multis Maximorum Virorum studiis agitissima deprehenditur quæstio; Nos *Inclutos* illos *Magnates* certius rebus suis consulere arbitramur, Si quæ *Omnibus* publico jure dicta ad *Se* quoq; pertinere existimaverint.

VI. Regina vel Regis Filia aut Ducissa nubens Nobilitatis gradu depressiori, quantumlibet de innata Nobilitate Neonympho nihil communicet, suæ tamen dignitatis titulô vel prædicatô non excidit.

VII. Affine fuit Abrahami matrimonium cum Kethura Gen. 25. v. 6. pactitionatis Magnatum solennibus. ex. 2. f. 29. inter quod & pr. cap. 26. §. Filii nulla subsistit pugna.

III. In præstanda adoha arbitrium Feudatario relinquendum.

IX. In Via publica juxta quam alter merum Imperium, alter vero Regalia tenet, homicidium si committatur, cognitio ad meri Imperii Dominum spectabit.

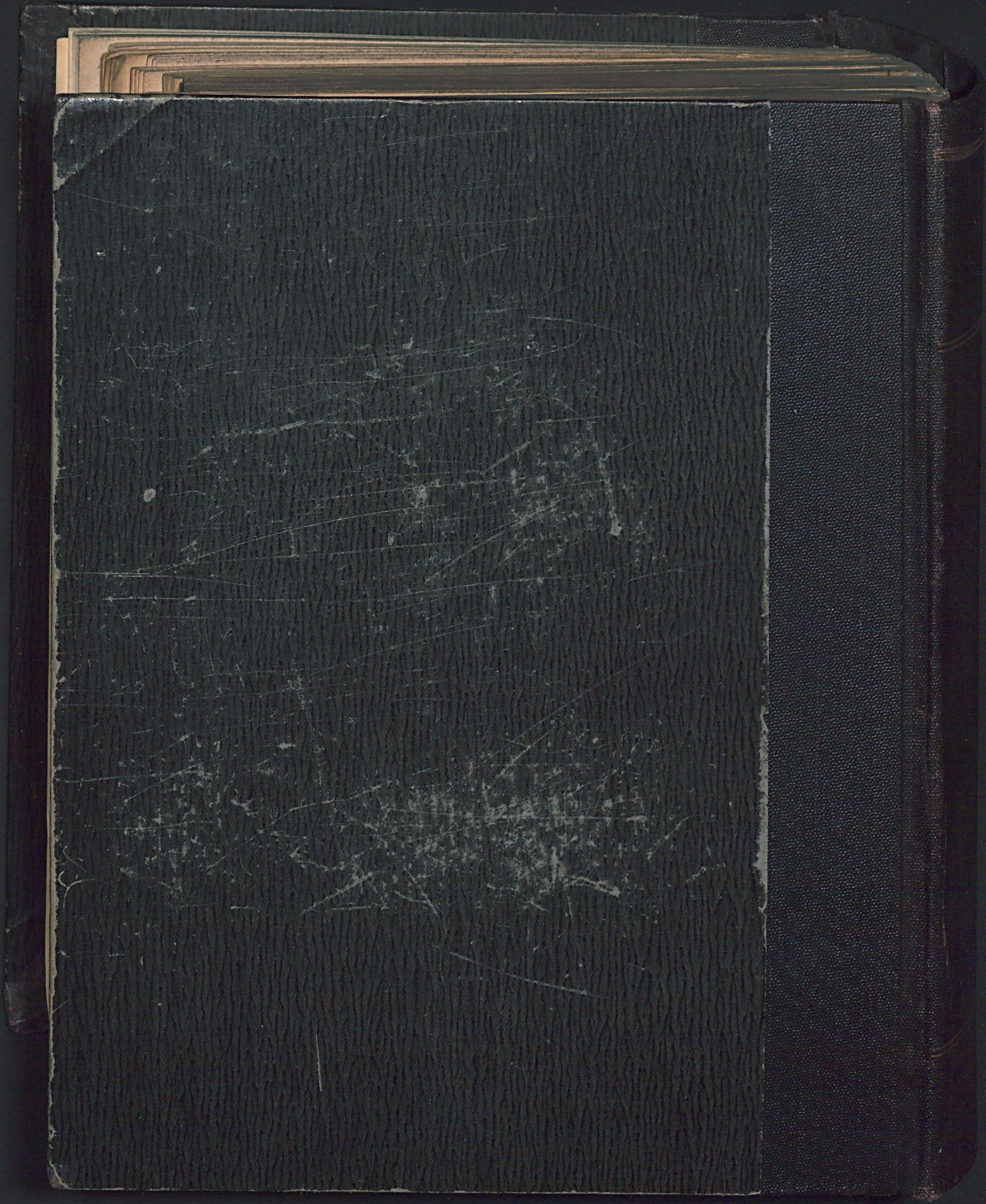
X. De perpetua TERRÆ circumgyratione & SOLIS quiete cum plaudentium votis subtiliter multa ratiocinatur Copernicus, lib. revol. cœlest. àst
κατὰ θεῖον χρῆσιν rationem captivandam ducimus,
vid. Calov. tom. 3. System. Theol. de creat. cap. 2. q. 7.

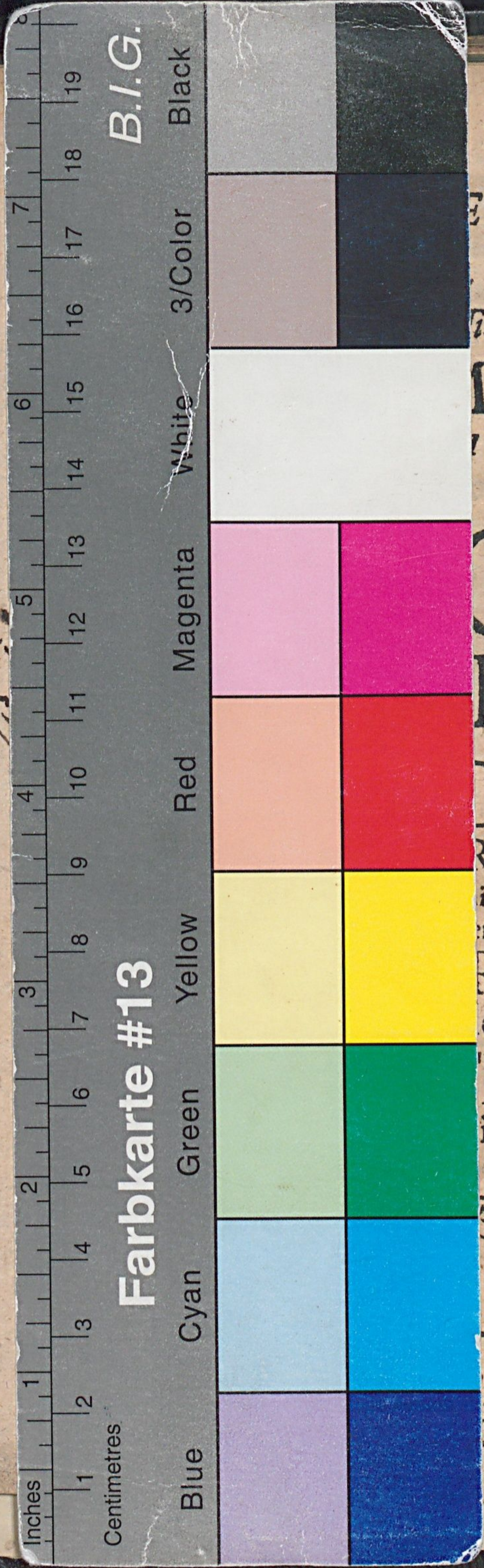

(X2617988)

V017

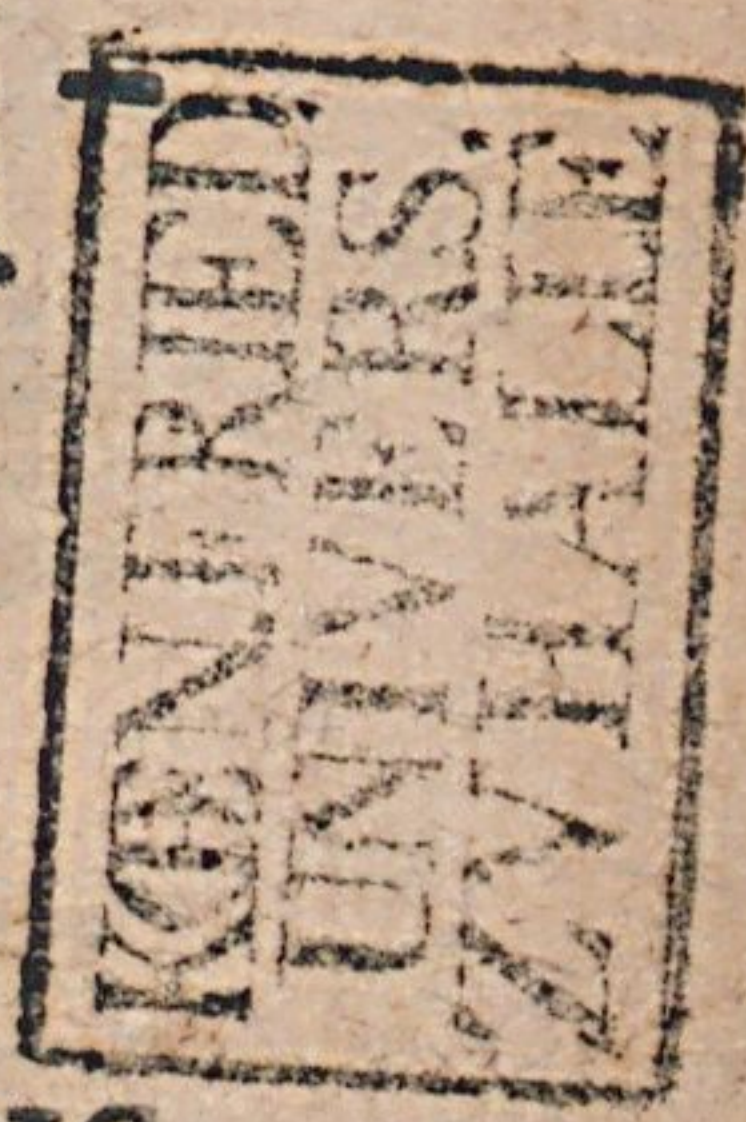
1692, 5

39
19

EO TRINANO,
ET INDULTU
Timi & Amplissimi,
I ORDINIS

LUDOVICIANA

COM
IONIS
CENTIA

RE DOCTORATUS

itates legitime conse-
endi,

RIO ICTORVM

enni

ESSORUM

i sistit,

MELCHIOR,

S - Hallus

Julii H. C.

ASSORVM.

GERI, Anno M. DC, LXXII.

